PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XLI Nr. 9014 | 30 DECEMBRIE 1971 | 8 PAGINI — 40 BANI

Republicii noastre socialiste, glorie nepieritoare, măreţe înfăptuiri !

Patrie iubită, poporul te slăveşte clădind pe vatra-ţi de lumină cea mai luminoasă dintre orînduiri

Încununare a revoluţiei populare victorioase, a unor dîrze încleştări pe calea deschisă de 23 August, masele muncitoare îşi vedeau împlinit, în acea zi de decembrie de acum 24 de ani, un vis hrănit de generaţii : naşterea Republicii. Sub conducerea partidului comunist, clasa muncitoare, aliată cu ţărănimea şi cu celelalte păturI de oameni ai muncii, a semnat, în acea zi a apusului de an, apusul definitiv al unei monarhii lacome şi trufaşe ce menţinuse ţara timp de aproape trei sferturi de secol în cătuşele dominaţiei străine şi ale unei feudalităţi tîrzii. Poporul a devenit atunci pe deplin „domn sie însuşi", stăpînul unic al propriului său destin. Republica consfinţea inaugurarea unei noi ere în tumultuoasa biografie a patriei, **era socialismului, era demnităţii naţionale, sociale şi umane.**

Încrezător în partidul comunist care i-a croit drumul spre lumină, poporul liber, deplin liber, s-a angajat în cel mai mare efort constructiv pe care l-a cunoscut istoria României, transformînd Republica într-o vastă uzină, într-un vast ogor, într-un vast laborator şi într-o vastă şcoală. Nici un efort, oricît de mare, nu ne-a speriat. Ne-am dăruit cu abnegaţie muncii din credinţa nestrămutată că tot ceea ce facem şi vom face este numai în folosul nostru, al copiilor noştri, al copiilor copiilor noştri.

Cînd la 30 decembrie 1947 poporul român a ales Republica drept formă de guvernare, se împlinea nu numai visul de flacără al generaţiilor de la 1848, al celor mai luminate cugete ale neamului, unul din principalele obiective ale luptei comuniştilor — făurirea unei României moderne — ci **începea** şi un proces fundamental în viaţa societăţii noastre : **aşezarea bazelor democraţiei socialiste.** La conducerea treburilor obşteşti a fost chemat întregul popor. Cu un zîmbet, ne amintim replica personajului satirizat de Caragiale : „Treaba statului, domnule, el ce grijă are ? pentru ce-l avem pe el ;..." replică oglindind o mentalitate tipică pentru lumea de care ne-am desprins în urmă cu 24 de ani. Astăzi, „treaba statului", a statului socialist, este „treaba noastră" a tuturor. De treburile Republicii şi ale societăţii ne ocupăm toţi şi răspundem toţi. Ca cetăţeni ai Republicii avem nu numai dreptul, dar mai ales datoria să ne aducem într-un spirit de maximă responsabilitate cetăţenească partea de contribuţie la rezolvarea problemelor majore ale construcţiei socialismului.

Înţelegerea aprofundată a acestor îndatoriri constituie cheia de boltă a formării conştiinţei socialiste. Cei 24 de ani ai Republicii ne-au adus mari victorii şi în acest domeniu ; istoria devenirii Republicii noastre reprezintă, de fapt, istoria unor acte de înaltă conştiinţă civică a maselor. Cînd sute şi sute de muncitori raportează cu mindrie şi satisfacţie că şi-au îndeplinit mai devreme sarcinile primului an al cincinalului, cînd îşi exprimă hotărîrea de a cuceri noi asemenea biruinţi în anul ce vine — aceasta reflectă conştiinţa unor oameni de stat, preocupaţi arzător de problemele înfloririi economice a Republicii. Sau să ne amintim doar de unul din faptele cele mai recente — de ţăranii unui sat al Bărăganului care lansează, prin glasul primarului lor, de la tribuna unei conferinţe pe ţară, o chemare la întrecere către toţi lucrătorii din agricultură, în interesul întregii ţări. Este un act care oglindeşte de asemenea înalta răspundere de stat.

Responsabilitatea socială, individuală şi colectivă, ca parte inalienabilă a democratismului socialist în acţiune, constituie o condiţie esenţială a accelerării progresului nostru economic, politic şi spiritual. Tocmai de aceea partidul solicită un şi mai mare efort de valorificare a izvorului de energie reprezentat azi de naţiunea celor 20 de milioane de fii ai României socialiste. Anul care se încheie ne-a adus în această direcţie un instrument extrem de eficace — programul de educaţie socialistă a maselor, adoptat de Plenara C.C. al P.C.R. din noiembrie. Căci **democratismul este şi o problemă de competenţă, de înţelegere politică, de cunoaştere şi cultură elevată.** Cu cît va fi mai înaltă conştiinţa fiecăruia dintre noi, cu atît mai bine vor fi îndeplinite comandamentele majore ale construcţiei socialiste, cu atît mai adînc vor fi înţelese de fiecare dintre noi problemele vieţii noastre.

Cu fiecare aniversare, Republica noastră se află mereu mai sus pe scara progresului economic şi social, în ascensiunea ţării spre comunism — cale pe care poporul român s-a angajat, pentru binele şi fericirea lui, cu toată voinţa şi energia sa. Avem o Republică socialistă puternică ce cunoaşte un avînt exprimat prin ritmurile economice dintre cele mai înalte în lume, o Republică a luminii şi culturii, o Republică al cărei popor este strîns unit şi conştient de forţa unităţii lui frăţeşti, o Republică socialistă iubitoare de pace şi libertate şi militantă dîrză pentru aceste teluri, care şi-a cîştigat prin cuvîntul ei drept şi chibzuit un înalt prestigiu pe arena internaţională.

În pragul unui sfert de veac de aur, Republica Socialistă România înfăţişează un peisaj material şi spiritual înfloritor, care ne oferă toate motivele să privim cu încredere în viitor. Şi astfel privim.

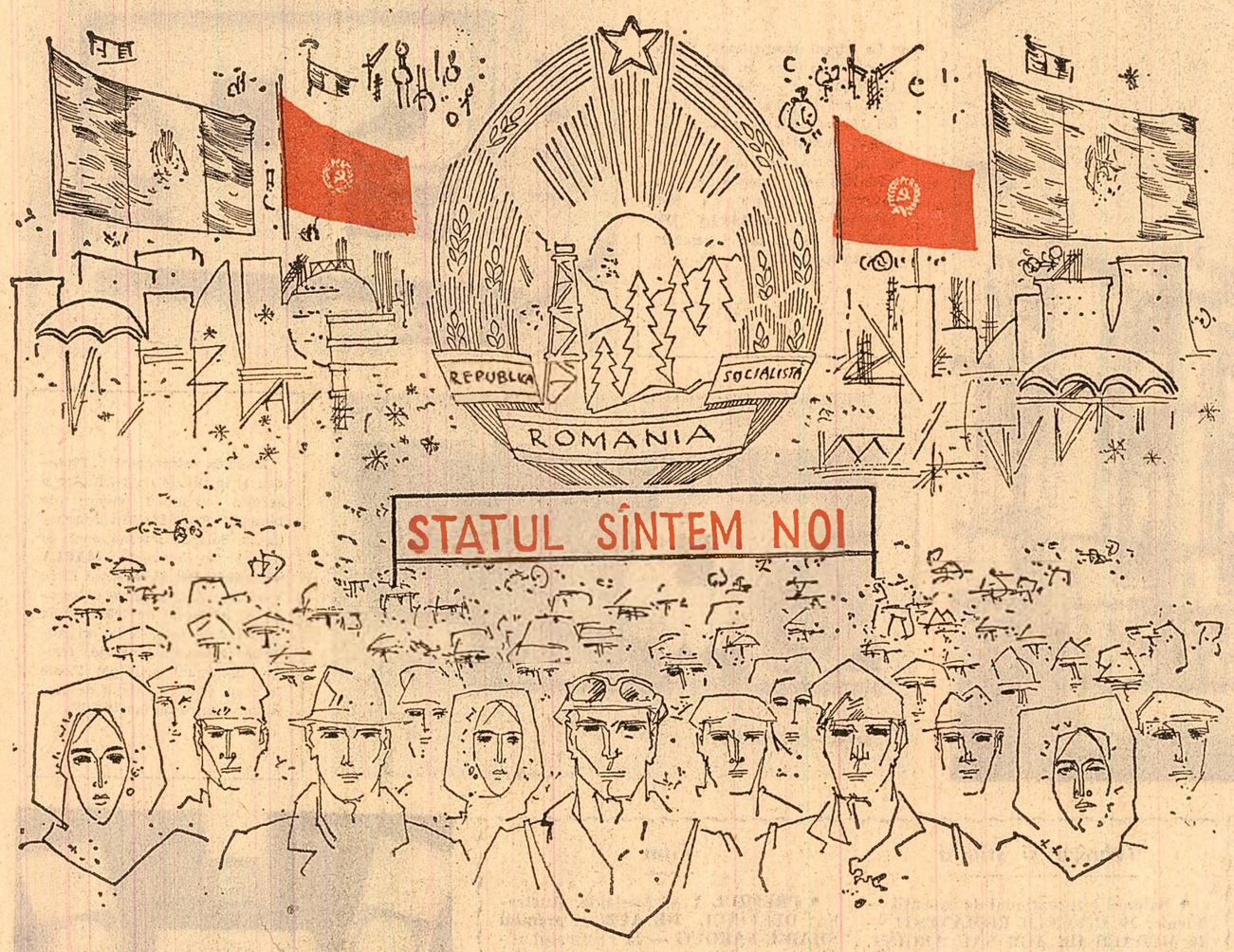

Desen de M. SÂNZIANU

Uzina mecanică din Sibiu a sărbătorit o jumătate de secol de existenţă

La adunarea festivă, care a avut loc cu acest prilej, în sala Teatrului de stat din Sibiu, au participat tovarăşul Richard Winter, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Sibiu, preşedintele Consiliului popular judeţean, reprezentanţi ai organelor locale de partid şi de stat, ai Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini, ai Uniunii sindicatelor pe ramură, numeroşi oameni ai muncii din întreprindere şi invitaţi.

Festivitatea a început cu solemnitatea decorării uzinei, a unor cadre de specialişti şi muncitori din această unitate.

În continuare, tovarăşul Richard Winter a dat citire următorului **MESAJ ADRESAT DE TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU** colectivului de muncă al uzinei.

Dragi tovarăşi,

Cu prilejul împlinirii a cinci decenii de la înfiinţarea Uzinei mecanice-Sibiu, îmi este deosebit de plăcut să vă adresez dumneavoastră, tuturor celor ce lucraţi în această uzină semicentenară a patriei noastre cele mai calde felicitări. Adresez, de asemenea, felicitări cordiale muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor din uzină care la această sărbătoare au fost distinşi cu ordine şi medalii ale Republicii Socialiste România.

Apreciind rezultatele obţinute pînă acum, vă urez, dragi tovarăşi, noi şi mari succese în activitatea dumneavoastră, pentru îndeplinirea sarcinilor de răspundere ce vă revin, satisfacţii cît mai mari în muncă şi în viaţa personală.

Vă doresc, tuturor, un an nou fericit.

Mesajul a fost primit de cei prezenţi cu vie emoţie şi însufleţire. Adresîndu-se celor sărbătoriţi, tovarăşul Richard Winter i-a felicitat călduros în numele comitetului judeţean de partid şi le-a urat noi succese în activitatea rodnică ce o desfăşoară. Din partea Ministerului Industriei Construcţiilor de Maşini a adresat un cuvînt de salut tovarăşul Ştefan Ispas, secretar general în acest minister.

(Continuare în pag. a VII-a)

CUNUNA STEMEI

Recolta e de pretutindeni strînsă
Şi ceru-n tihnă ţese albă pînză
Ori sarici mari, mişoase, pentru ţară,
Să-i ţie cald de-acum în primăvară.

Pămînt blajin al basmului şi-al muncii
Pe care-şi cresc Carpaţii falnici pruncii
Doinindu-le din fluier şi din flaut,
Ce cuib mai bun visărilor să-mi caut ?

Aici de-mi pun urechea pe o stîncă
Răzbat la mine voci din vremea-adîncă :
E cîntec bătrînesc ori chiot straşnic
Din pieptul unui neam de oameni vajnic.

Păstori, plugari, băieşi ori altă breaslă,
Îi văd pe-ai mei — din trunchi mai vechi odraslă
Destoinică să facă din unelte
Arme-ale vieţii, aprige şi zvelte.

Nu şi-au cruţat nici sîngele, nici braţul,
Să-nlăture robia, jugul, laţul
Şi nu s-au ostoit pîn'ce şi-au pus
O stea de foc, cunună stemei, sus.

Ce alta poţi visa-n aşa meleag
De cît să simţi c-aici ai şi tu prag ?
E-aproape codrul, sună o sirenă —
O, noua mea cîntare indigenă !

Mihai BENIUC

Sceptrul răspunderii publice

Trăim de aproape un sfert de veac sub stema de sonde, brazi şi spice înfrăţite a Republicii, stema de avuţii ale ţării. Nu e vorba numai de o efigie simbolică, ci de o supremă, esenţială realitate : **În România, de un sfert de veac, Maiestatea Sa este Poporul !** Pentru întîia oară în zbuciumata sa istorie, poporul român a devenit cu adevărat stăpîn pe propriul său destin, unicul diriguitor şi, ca urmare, unicul beneficiar al strădaniilor sale. **Aceasta este cea mai strălucită întruchipare a măreţei opere istorice înfăptuite de Partidul Comunist Român care — as emeni legendarului erou al folclorului —a sfărîmat secularele lanţuri în care era încătuşat poporul, înmînîndu-i sceptrul greu de răspunderi al puterii.**

Oamenii muncii exercită puterea în România contemporană prin **participarea efectivă la actul de decizie.** Cum se manifestă această participare, care sînt roadele ei ? — iată întrebarea pe care am adresat-o unor oameni simpli, cetăţeni, reprezentanţi ai maselor muncitoare la conducerea treburilor publice în felurite verigi ale democraţiei noastre socialiste.

LA „TABLOUL DE COMANDĂ" AL CONDUCERII COLECTIVE

— Şi înainte aveam conştiinţa că răspund de tot ce se întîmplă în jurul meu, dar de cînd am primit mandatul de reprezentantă a salariaţilor în comitetul oamenilor muncii mă simt efectiv la „tabloul de comandă" al întregii întreprinderi — ne spune **Elena Rotundu**, şefă de echipă la Uzina de fibre şi fire sintetice Săvineşti Pot să vă spun, cu toată sinceritatea, că am o mare bucurie cînd văd că şi cuvîntul meu este luat în seamă, cu seriozitate, în conducerea întreprinderii. Simţi într-adevăr, că e fabrica ta, fabrica noastră. Să vă dau un exemplu. Pe baza consultării cu tovarăşii mei din secţiile productive ale uzinei, am susţinut în comitetul oamenilor muncii ideea introducerii unei noi tehnologii de preparare a poliamidului, care să determine îmbunătăţirea calităţii firului monofil. Propunerea a fost acceptată şi încredinţată spre rezolvare unui grup de cercetători din uzină care, de curînd, au găsit soluţia necesară, astfel că în prezent rezistenţa firului la lumină a crescut, nu se mai produce decolorarea sa şi se poate face o vopsire uniformă. Să mai spun cît s-au bucurat toţi tovarăşii de acest rezultat ?

Desigur, nu aş vrea să spun că întotdeauna toate propunerile merg „pe roate" Dacă aşa stau lucrurile atunci cînd este vorba de propunerile care privesc procesul de producţie, consider că e necesar ca de aceeaşi atenţie să se bucure şi propunerile de ordin social. Mă refer, concret, la propuneri care privesc construirea unui cămin-creşă pentru copiii muncitorilor din uzină, terminarea căminului pentru nefamilişti, îmbunătăţirea transportului muncitorilor din uzină etc. E drept, am toată convingerea că se vor soluţiona şi acestea : doar nu depinde de altcineva decît de stăpînul uzinei.

Adică de noi.

„VORBESC PARCĂ AŞ FI UN TRUSTMAN"

— Cum „mă simt" om de stat, conducător de treburi obşteşti în Republică ? Păi eu sînt reprezentantul sindicatelor în Consiliul oamenilor muncii din Centrala industrială de maşini şi materiale electrice — spune **Gheorghe Barbu**, preşedintele sindicatului Uzinei de maşini electrice Bucureşti. În această calitate mă simt, desigur, dator să privesc lucrurile nu numai din unghiul de vedere al intereselor întreprinderii unde lucrez, ci de la orizontul intereselor generale ale întregii ramuri. Dar să exemplific, totdeauna prin exemple concrete lucrurile se văd mai limpede. La una din şedinţele consiliului am făcut nişte propuneri privind protecţia muncii în ramura mea — vedeţi, spun ramura mea, de parcă aş fi un trustman, proprietar de ramură industrială ! — şi, în legătură cu aceasta, desfăşurarea unui control mai activ şi mai eficient la fiecare loc de muncă. Rezultatul ? S-au reorganizat ori amenajat cabinete de protecţia muncii la „Electroprecizia"-Săcele, la „Electrobanat", la Fabrica de motoare electrice din Piteşti. Numai la „Electroceramica" din Turda sînt în curs de realizare 320 de noi dispozitive pentru protecţia muncii. Conducerea centralei a emis o circulară prin care se recomandă organizarea de controale inopinate la fiecare loc de muncă. Eu însumi am fost la Fa-

(Continuare în pag. a VI-a)

REPUBLICA MUNCII

Încă din vechime, numele de Republică — însemnînd treburi publice, lucruri care sînt ale publicului — deschidea o cale a demnităţii. Oamenii, în spiritul cuvîntului, încetau să devină „supuşi" ai cuiva, ei deveneau cetăţeni, deci administratori, împreună, a tot ceea ce privea viaţa colectivităţii. Descoperirea noţiunii de „public" a reprezentat un mare pas înainte în drumul lung, spinos, complicat, al omenirii de a găsi forme mai înaintate şi mai demne de organizare a colectivităţii, de răspundere şi participare. Cuvîntul a luat-o înaintea realităţilor cu sute şi mii de ani, pentru că „treburile publice" şi conducerea lor priveau totuşi, în alte orînduiri, o restrînsă minoritate — restul, în formă directă sau indirectă, fiind excluşi şi reduşi la funcţia de a fi executanţi a ceea ce li se spunea spre folosul celor care aveau dreptul de a spune.

Adevărata demnitate este deschisă doar atunci cînd din orice domeniu dispare noţiunea de stăpîn, cînd se pot construi bazele unei largi democraţii, ale unui control obştesc asupra mijloacelor şi relaţiilor de producţie care dau forma unei civilizaţii. Orînduirea socialistă este de aceea singura orînduire care pune bazele adevăratei republici a tuturor treburilor publice.

Condiţia esenţială care conferă membrilor societăţii dreptul de participare la conducerea societăţii, meritul care deschide perspectivele participării, direct şi indirect, care nu poate fi contestat, echivalentul nobleţei şi al demnităţii este munca. Adică aportul concret la înflorirea întregii colectivităţi, ce nu poate să-şi realizeze planurile şi programele fără o largă participare şi fără efortul general. În funcţie de muncă se retribuie şi se împart în republica noastră socialistă bunurile, în funcţie de ea se împart şi trebuie să se împartă onorurile, preţuirea şi cinstea. Munca e virtute supremă, un etalon, e marea producătoare de bogăţie, materială şi spirituală. De altfel, totdeauna munca a produs-o, şi numai ea.

A afirma primatul muncii, a-i asigura libera desfăşurare, nu numai ca pe o obligaţie în vederea menţinerii vieţii, ci ca pe o activitate creatoare, marea legătură a omului cu lumea, suprema posibilitate de realizare, este nu numai o notă specifică a structurii societăţii noastre socialiste, dar şi ţişnirea unui mare adevăr, plin de deosebite implicaţii filozofice şi etice. Respectul faţă de muncă, preţuirea calităţii sale sînt piatra unghiulară a concepţiei noastre despre lume, premisă a ei.

Aniversarea republicii, a „Republicii Muncii", are loc anul acesta în condiţiile create de evenimente politice de o mare importanţă ; evoc unul singur — plenara Comitetului Central al P.C.R. din 3—5 noiembrie, ca sinteză a unei perioade şi deschizătoare de etapă, iar acum cîteva zile a avut loc un alt eveniment de seamă, conferinţa secretarilor comitetelor de partid comunale şi a preşedinţilor consiliilor populare comunale. Aceste fapte politice au legătură directă, nemijlocită cu tema noastră. Ele vizează perfecţionarea continuă a orînduirii noastre sociale pe planuri multiple, etice, economice sau administrative, tocmai pentru a asigura muncii creatoare o mai deplină desfăşurare, de a-i crea un cadru instituţional mai potrivit, de a-i recunoaşte şi sublinia importanţa, de a putea da glas mai deplin şi mai ascultat în cetate producătorului de bunuri materiale şi spirituale. Iar ceea ce combatem în numele unei etici şi echităţi superioare este tocmai ce se opune demnităţii muncii şi omului muncii, fie ea căpătuitala, lenea, parazitismul, munca nefinalizată social, ca şi rutina înţeleasă ca degradare a muncii, lipsită de elementul său creator, comoditatea, lipsa de grijă.

Munca este titlul de cinste şi nobleţe în republica noastră, criteriul nostru care desparte apele de uscat. Caracterul acestui criteriu este propriu democraţiei, munca dă măsura adevărată a existenţei noastre, ea ne conferă marele sentiment de demnitate şi drept. Adică subliniază cu tărie că noi, toţi cei ce trăim pe aceste locuri, trăim într-o republică a muncii, singura adevărată republică, în republica făurită prin lupta partidului nostru comunist, conducătorul încercat al poporului.

Alexandru IVASIUC

Excelenţei Sale Domnului GIOVANNI LEONE

Preşedintele Republicii Italia

ROMA

Cu prilejul alegerii în înalta funcţie de preşedinte al Republicii Italia, adresez Excelenţei Voastre, în numele Consiliului de Stat şi al meu personal, cordiale felicitări şi cele mai bune urări de sănătate şi succes în îndeplinirea importantei dumneavoastră misiuni.

Îmi exprim speranţa că relaţiile prieteneşti statornicite între România şi Italia se vor dezvolta şi în viitor în interesul ţărilor şi popoarelor noastre, al păcii şi colaborării în Europa şi în întreaga lume.

NICOLAE CEAUŞESCU

Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Din cununa de lauri a anului

Anul care se încheie a adus — în patrimoniul succeselor obținute, de la instaurarea Republicii, în cele mai diferite domenii ale economiei, științei și culturii românești — numeroase noi afirmări de prestigiu ale geniului creator al națiunii, contribuții notabile ale poporului nostru la dezvoltarea creației materiale și spirituale contemporane. Ele și-au găsit aprecieri internaționale, fiind încununate de laurii unor importante confruntări organizate pe diverse meridiane. Din multitudinea acestor premii, medalii, diplome sau cupe și, desigur, fără a ne propune o ierarhizare a lor, am voit să evocăm — citind numai o parte a principalelor distincții și numai dintre cele dobîndite în confruntări competitive — un tablou al „laurilor" obținuți de muncitorii, tehnicienii, inginerii, de oamenii de știință, de literatură și artă sau de sportivi, care, toți împreună în anul XXIV al Republicii, au onorat și au adîncit prestigiul României socialiste.

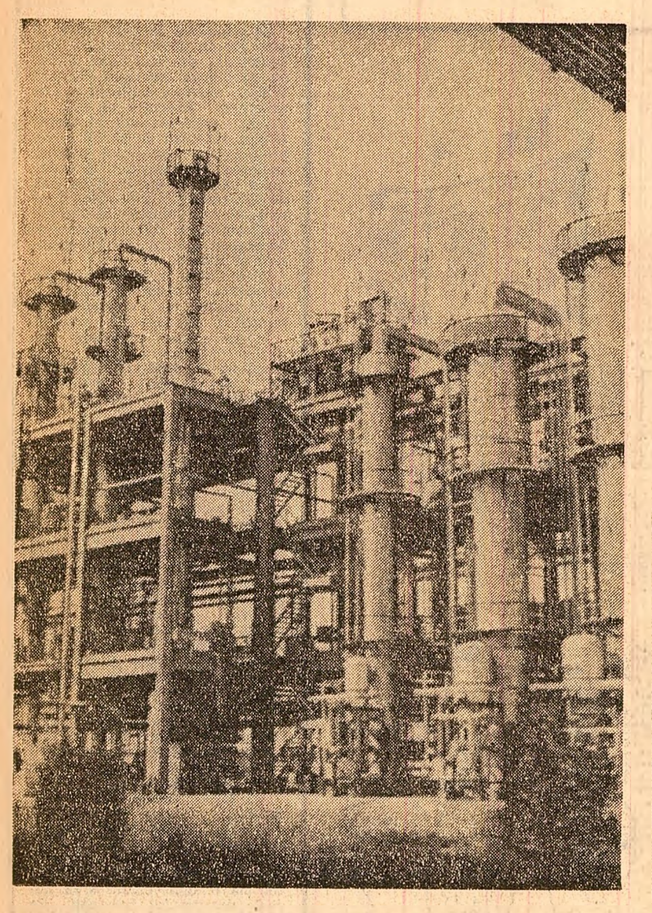

La Tîrgul internațional de la Plovdiv, la care au participat 43 de țări, un succes de prestigiu : convertizorul de sudură CS 125 cu 3 000 de turații pe minut, (creația unui colectiv de la Uzina de mașini electrice-București condus de ing. Constanțiu Popescu), a fost premiat cu **MEDALIA DE AUR.** În fotografie : „creierul" convertizorului.

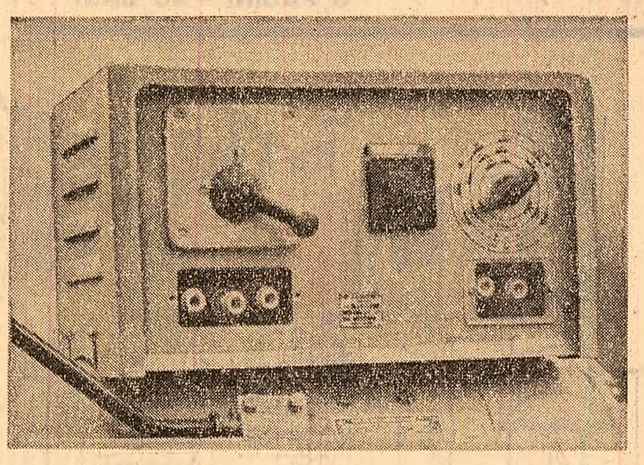

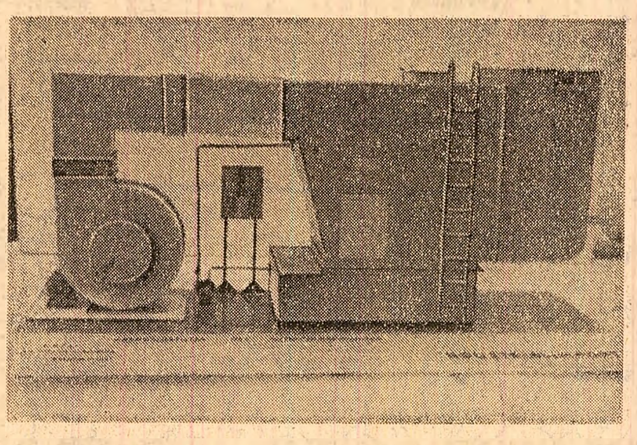

Invenția românească „Procedeu și instalație de purificare a aerului conținînd vapori de mercur" căreia i-a fost decernată, la Salonul internațional de invenții de la Viena, **MAREA MEDALIE DE AUR.** Acest filtru special asigură purificarea aerului în proporție de 100 la sută, reducînd de peste 25 de ori costurile instalațiilor uzuale. (Autor: proiectant principal Vasile Ionescu, de la Institutul de proiectări pentru automatizări).

Instalația de stiren de la uzina de cauciuc sintetic — Borzești, unde sînt aplicate procedeele originale premiate cu **4 MEDALII (2 DE AUR) la Salonul de invenții de la Bruxelles.**

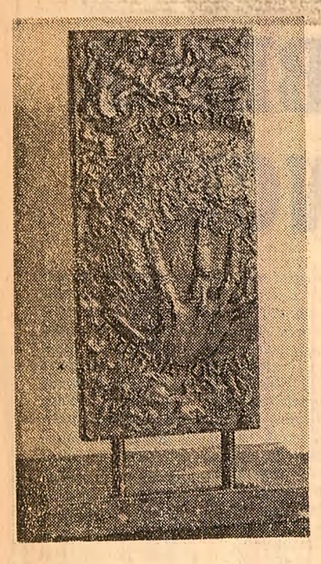

Întreprinderea de stat pentru comerț exterior „Tehnoforestexport" a fost distinsă cu **„PREMIUL INTERNAȚIONAL DE PROMOVARE"** al Institutului internațional de promovare și prestigiu de la Geneva, pentru realizările deosebite obținute de țara noastră în producția și exportul de mobilă, în industria de prelucrare a lemnului.

Tehnică și știință

• **Salonul internațional de invenții — Viena : 10 INVENȚII ROMÂNEȘTI — 10 MEDALII DE AUR SAU ARGINT. Standul românesc — PREMIUL DE ONOARE AL SALONULUI.**

• **Salonul internațional de invenții și produse noi — Bruxelles : ȘASE MEDALII DE AUR.**

• **Expoziția internațională de idei, invenții și noutăți — Nürnberg : 13 LUCRĂRI premiate cu MAREA MEDALIE DE AUR „EUROPA".**

• **Tîrgul internațional — Alger : Pavilionul românesc — MEDALIA DE AUR.**

Literatură

• **PREMIUL GOTTFRIED VON HERDER**, Austria (Zaharia Stancu).

• **PREMIUL „ETNA — TAORMINA"**, Italia (Eugen Jebeleanu).

Muzică

• **MARELE PREMIU „GUIDO VALCARENGHI"**, Italia (compozitorului Pascal Bentoiu).

• Concursul „Maria Canals" — Barcelona : **PREMIUL I** (Magdalena Conovici).

• Concursul de creație de balet — Köln : **PREMIUL I** (Gh. Căciuleanu).

Plastică

• **PREMIUL „JOAN MIRÓ"**, la concursul de desen, Barcelona (Teodora Moisescu-Stendl).

• **Bienala de artă** — Florența : **MEDALIE DE AUR** (Elena Grecu-lesi).

• **PREMIUL BIENALEI DE SCULPTURĂ MINIATURALĂ** — Budapesta (Mircea Stefănescu).

• **PREMIUL NAȚIONAL PENTRU ROMÂNIA** — festivalul de pictură, Cagnes-sur-Mer (Ion Chișu).

Film

• **PREMIUL I** la Adelaide, Australia ; **DELFINUL DE AUR, și premiul SHAR-E-FAROUG** — la Festivalul filmelor pentru copii și tineret de la Teheran (scurt-metrajul artistic „Moartea căprioarei").

• Festivalul de la Moscova : **PREMIUL UNIUNII INTERNAȚIONALE DE TEHNICĂ CINEMATOGRAFICĂ** — UNIATEC (filmul „Mihai Viteazul").

• **PREMIUL „MAURIZIO '71"**, la Orvieto ; **PREMIUL „VITTORIA"**, la Florența ; **PREMIUL COMITETULUI INTERNAȚIONAL PENTRU DIFUZAREA LITERATURII PRIN FILM** — CIDALC, la Menton (scurt-metrajul artistic „Anotimpul miresei").

Folclor

• Festivalul de folclor de la Castrovillari : **CUPA OFERITĂ DE PREȘEDINTELE ITALIEI** ; festivalul de la Agrigento : **CUPA ZIARULUI „LA SICILIA"** (ansamblul „Cununa de pe Someș", Bistrița).

• Festivalul de folclor — Efes, Turcia : **ZEIȚA DE AUR — ARTEMIS** (ansamblul „Călușul" din Scorniceşti)

• Festivalul „Orașelor de la Dunăre" — Krems, Austria : **TALERUL DE AUR** (ansamblul dobrogean „Pandelașul").

• Festivalul de folclor — Zakopane : **TOPORAȘUL DE AUR** (ansamblul județului Neamț).

Sport

• **Titlurile de CAMPIONI AI LUMII** (canoe dublu — 500 m și caiac 4 — 10 000), la „mondialele" de la Belgrad.

• **GRAND PRIX** în „Turneul campionilor", la tenis — Paris (Ilie Năstase).

• **TITLUL DE CAMPIONI EUROPENI** — la bob de patru — Innsbruck.

• **TITLUL EUROPEAN** la proba de 4+1 vîsle — Bagsvaerd, Danemarca.

Juriul „Expoziției internaționale de idei, invenții și noutăți", organizată la **Nürnberg**, R. F. a Germaniei, a decernat **MEDALIA DE AUR** *întreprinderilor de stat pentru comerț exterior* **„Petrom"** și **„Industrial import"** pentru calitatea lucrărilor prezentate.

Cupa de la Omaha (S.U.A.) — Midlands International Tennis Championship. Unul dintre numeroasele trofee ale marilor concursuri internaționale de tenis din '71 pe care este gravat : locul I, Ilie Năstase (România).

Din cronica anului I al cincinalului

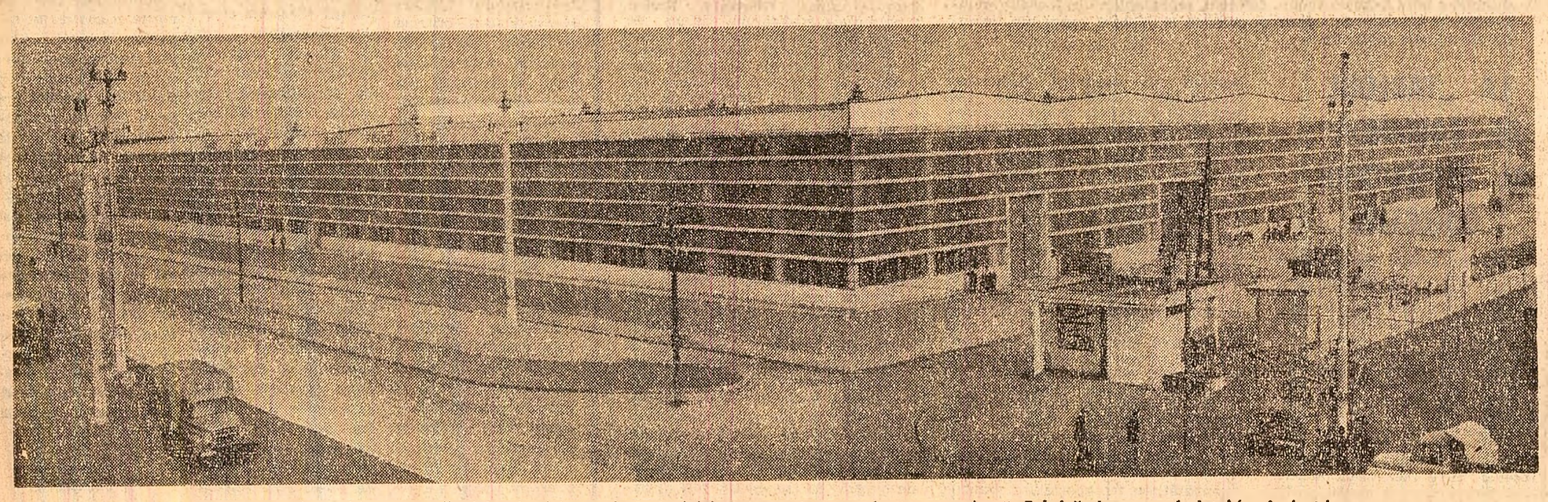

În orașul Alexandria, spre finalul primului an al cincinalului, a început să producă o modernă **Fabrică de panouri și tablouri electrice**

REPUBLICA idee încrustată în gîndirea românească

Ideea de republică are adînci rădăcini în viața spirituală a poporului nostru. Lupta dîrză pe care el a purtat-o în decursul istoriei pentru păstrarea ființei naționale, pentru libertate și independență, pentru democrație și progres, a constituit un ferment care a stimulat puternic gîndirea progresistă, inspirîndu-i idei înaintate și în ce privește forma de organizare statală. În decursul veacurilor, sublinia tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU, „exprimînd aspirațiile de libertate și independență ale poporului, patrioții cei mai luminați au năzuit către o formă de stat democratică, progresistă, care să asigure libertate și dreptate socială pentru cei mulți, neatîrnarea politică și înflorirea economică a țării, să înfăptuiască dreptul sacru al poporului de a fi singur stăpîn în patria sa strămoșească".**

Conceptul republican s-a afirmat cu deosebită vigoare în epoca revoluției din 1848, cînd lupta maselor a exprimat cu atîta forță idealurile eliberării și unității naționale ; acestor idealuri li s-a asociat, în gîndirea multor militanți revoluționari, și ideea de republică democratică, privită ca forma de stat capabilă să asigure suveranitatea poporului.

În acest sens, marele democrat revoluționar **Nicolae Bălcescu** scria :

„Republica este un stat în care oamenii adunați îngrijesc singuri de soarta lor, fără a-și pune stăpîni pe cap, avînd în lucrarea lor drept regulă dreptatea și drept țintă frăția... Zic republică democrată ca să arăt că puterea statului și drepturile lui trebuie să fie în mîna întregului popor și a o deosebi de republica aristocratică... Într-o republică poporul nu ascultă decît slujbașii aleși de dînsul chiar, cu treabă hotărîtă și pe vreme hotărîtă. Acești slujbași sînt deopotrivă cu ceilalți oameni. Ei poruncesc în numele poporului și sînt datori a lucra numai pentru dînsul".

Dezvoltînd aceeași idee, a relației dintre republică și suveranitatea poporului, **Simion Bărnuțiu** scria în aceeași epocă :

„În republică trebuie să domine și să guverneze numai dreptul și dreptatea, pentru ca națiunea română să poată viețui în etern liberă și nedependentă supt scutul acestora, să-și poată esplica (dezvolta n.n.) și apăra viața fizică și spirituală și a se bucura de una pace și prosperitate comune. Măiestatea poporului român e însăși potestatea (puterea) supremă, ceea ce i se cuvine lui și numai lui în toată întinderea teritoriului lui, a indivizilor săi, a scopurilor și a negoțiilor sale naționale".

În 1865, **Ion Heliade Rădulescu** demonstra, cu o rară forță de convingere, caracterul de „corp străin" al dinastiei în solul tradițiilor politice ale poporului român.

„În combaterea ce-i voi face mă voi servi de fapte și vă voi arăta că ea este nu numai un rău, ci și o absurditate : 1. Dinastia la noi este contra tradițiunilor ; 2. Dinastiile au cauzat întotdeauna suferințe și nenorociri națiunilor ; 3. Dinastia este o uzurpațiune a proprietății naționale , 4. Dinastia este contra principiilor și aspirațiunilor către care tinește lumea modernă. Niciodată România nu va voi să priceapă ce mai este și dinastia, fiindcă ea știe din moși-strămoși că țara aceasta nu este moșia lui vodă".

Edificatoare este, în acest sens, și poziția lui **C.A. Rosetti** care, după ce susținuse în timpul revoluției de la 1848 necesitatea **„proclamării republicii române independente și sociale"**, reafirma acest înalt ideal politic în anul 1881, anul proclamării României ca regat — spunînd : **„Nu visăm regat, ci voim o republică română".**

După instaurarea dinastiei Hohenzollern-ilor, care mai bine de opt decenii a îndeplinit funcția de principal bastion al claselor exploatatoare, curentul republican s-a manifestat îndeosebi sub forma criticilor vehemente la adresa monarhiei.

„Noi nu credem — scria **Gh. Panu** în 1888 — *în oameni providențiali, reformele pe care le așteptăm, nici le dorim să vină din partea vreunui liberator așezat pe tron și purtînd titlul de rege... Noi așteptăm emanciparea politică și economică de la partide și mai cu seamă de la masele însăși populare... Prin urmare în loc să umblăm după paliative sau după schimbarea unui rău prin altul, părerea este ca să începem a prepara spiritele pentru o altă formă de guvernămînt în care rege și dinastie să lipsească".*

Ideea republicană și lupta antimonarhică s-au ridicat pe o treaptă superioară prin apariția și dezvoltarea mișcării muncitorești și socialiste. Elementul calitativ nou în afirmarea republicanismului de către mișcarea socialistă rezidă în înțelegerea esenței de clasă a statului și ca atare în conceperea republicii ca expresie a puterii de stat a clasei muncitoare, a poporului muncitor, în legarea indisolubilă a idealului republican de înfăptuirea unor profunde transformări revoluționare pe plan economic și social.

Idealul socialist despre republică își găsește o expresie și mai clară la eminentul gînditor socialist **Constantin Dobrogeanu-Gherea :**

„Noi, socialiștii-democrați, dacă vroim sincer dezrobirea muncitorilor, dacă vroim desființarea monarhiei fie în capul ei un rege sau un președinte, atunci trebuie să căutăm să distrugem rădăcinile, temeliile acestor instituțiuni. Dacă noi vom putea organiza pe muncitori și a-i face să capete stăpînirea politică, dacă prin această stăpînire politică vom putea reuși ca mijloacele de producere, uneltele și pămînt să nu fie în mîna unei singure clase, ci în mîna națiunii întregi, atunci nici o clasă nu mai atîrnă de alta, nici o clasă nu mai poate stăpîni prin silnicie pe alta, atunci domnia burgheziei va dispărea, domnia silniciei și a jafului nu vor mai fi, alcătuirea societății de azi va pieri cu toate instituțiile ei".

Sub influirea ideilor republicane ale mișcării socialiste, cercuri progresiste, democratice, personalități politice, oameni de artă și cultură au criticat cu tărie monarhia. Un exemplu elocvent în acest sens îl oferă viguroasele pamflete politice ale lui **N. D. Cocea :**

„Sub regele Carol — scria el în 1912 — s-a înghebat și întărit cea mai lacomă și nemilostivă oligarhie bugetară. Sub regele Carol s-au ferecat lanțurile încătușării a șase milioane de robi. Sub regele Carol au izbucnit patru răscoale țărănești. Sub regele Carol satele au fost bombardate, 11 000 de țărani asasinați. Sub regele Carol s-a înfrînt avîntul țării spre democrație".

Crearea **Partidului Comunist Român**, eveniment crucial în istoria poporului, a inaugurat o etapă nouă în lupta maselor împotriva exploatării, pentru progres social și un stat democratic. P.C.R. a pus în lumină legătura indisolubilă dintre monarhie și regimul burghezo-moșieresc ; demascînd falsitatea teoriilor despre rege „democrat", „rege al poporului", P.C.R. sublinia într-unul din documentele sale :

„...nu există regi ai poporului ! Regele e al burgheziei și moșierimii ale căror interese le reprezintă și le servește, interese care una sînt cu ale lui. Reclama pe care burghezia și moșierimea o fac regelui are un scop să creeze în masele exploatate și asuprite iluzii că regele e apărătorul lor și astfel să amorțească indignarea acestor mase și pornirea la luptă, să apere astfel pe capitaliști și moșieri".

Calea emancipării politice, sociale și economice a poporului, se arăta într-un alt document al partidului, este...

„Calea luptei pentru doborîrea stăpînirii de foamete și de sînge a capitaliștilor și boierilor și, o dată cu ea, a monarhiei, sub purpura căreia se ascund cele mai murdare interese și crime..."

Acest deziderat fundamental a devenit o realitate ca rezultat al revoluției populare victorioase. La scurt timp de la înfăptuirea marelui act istoric al proclamării Republicii, eminente personalități ale vieții noastre politice, culturale și științifice declarau :

Dr. **Petru Groza : „Abolirea instituției monarhice înseamnă eliminarea unei piedici serioase în dezvoltarea României pe calea democrației populare. De aceea, muncitorii cu brațele și cu mintea, de la orașe și sate au primit cu un sentiment de profundă bucurie libertatea ce și-au cîștigat-o, de a-și putea înfăptui forma de stat care să corespundă năzuințelor lor pe drumul progresului social și al asigurării independenței și suveranității naționale.**

Prof. dr. **C. I. Parhon : „Poporul român și-a dobîndit acum libertatea de a-și da forma de stat cea mai potrivită cu aspirațiile sale firești, Republica Populară. ...Nici o piedică nu mai stă acum în calea dezvoltării depline a democrației noastre populare menită să asigure tuturor celor ce muncesc bunăstarea materială și culturală și care să constituie garanția suveranității și independenței țării".**

Mihail Sadoveanu : „Noua Republică Populară Română este patria dreptății pentru muncitorii de toate categoriile, de la orașe și de la țară".

G. Călinescu : „Republica a devenit pentru noi la sfîrșitul anului 1947 o necesitate izvorîtă din natura lucrurilor : în regimul socialist, muncitorimea și țărănimea desființînd prin confiscarea mijloacelor de producție clasa exploatatoare, pretextul unui factor care să armonizeze interese contradictorii rămîne o absurditate".

„Pentru indicarea contrastului dintre ceea ce a fost și ceea ce este în România, nu cred că e nevoie de abstracții și de teorii — spunea cu numai cîțiva ani în urmă poetul **Tudor Arghezi. Aniversarea Republicii noastre ne găsește în plină izbîndă a socialismului și a stăpînirii țării de către popor, după suferințele lui seculare".**

Sub auspiciile noii forme democratice de stat, în care poporul se ocîrmuiește prin sine însuși de 24 de ani, trăiește, crește și înflorește, în vatra de frumuseți și rodnicie de la Dunăre și Carpați, România socialistă — liberă, independentă, suverană și prosperă.

REPUBLICA

în vers și chip

Amatorii de statistică au calculat că **Întreprinderea integrată de lînă din Constanța** produce, anual, pentru fiecare al zecelea locuitor al țării, stofă pentru un costum de haine. Stofă de cea mai bună calitate, în sute de desene și poziții coloristice, țesută de mîini harnice...

TE IUBIM

Sînt zările-ți mărețe, necuprinse.
Uniți pe ale tale dragi meleaguri
Înnobilați sub ale tale steaguri
Ne stringem, azi, cu inimi neînvinse.

De ți-am cerut un sprijin, cu șiraguri
De nestemate mîna ta ne-ncinse.
Din lanurile tale necuprinse
Ne-ai dăruit și grîu, și vin, și faguri.

Pe drumul nou de muncă și de pace
Tu pregătești mulțimii noi soroace
Un trai mai bun și-o frunte mai înaltă.

Slăvită fii, republică română...
În horă, astăzi, mînă-n mînă,
Te vom sluji cu toții laolaltă!

Victor EFTIMIU

PATRIA

Aicea, totul e patria mea:
Orașe, sate, țarini și păduri,
Și-n zarea depărtată munții suri,
Și în văzduhuri, fiecare stea.

Și patrie sînt fabricile noi
Cu coșuri galbene, ca toamna, plopii,
Stînd neclintiți în zare, fără foi,
De-i osebești abia cînd te apropii.

Și oamenii ciți sînt, oricît de mulți
Prin fabrici și pe cîmpurile-ntinse,
Cu tineri și cu cei cu plete ninse,
Ce-au fost flămînzi odată, și desculți.

Ni-s patria cu toții laolaltă
Cu glia lor, cu vetre și pășuni,
Rămasă cum a fost de la străbuni,
Și totuși, astăzi, parcă-i alta.

Întreagă-așa, ca-n încrustat ulcior,
Cu codrii, cu poiene și cu ape,
De cînd o știm pe-acest pămînt, încape
În inimile noastre-a tuturor.

Demostene BOTEZ

La **Combinatul chimic din Tîrnăveni**, în noiembrie a.c. s-a dat în funcțiune un mare cuptor de carbid, care-i mărește simțitor capacitatea de producție

DIALOG CU ȚARA

Eu rudă sînt cu blocul ce răsare
din piatră, din stejari sau din oțel,
străbunii mei din timpuri milenare
pietrificați se regăsesc în el.

Eu rudă sînt cu stema din drapele,
strămoșii mei s-au preschimbat în spic,
în brazi înalți, țițeiul vechi din schele
e sîngele din care mă ridic!

Din lupta ta eu port arzînde seve,
mă înrudesc cu glasul tău, partid,
părinții mei l-au repetat în greve
e numele-ți coloană de granit.

Mă înrudesc cu ampla ta rodire,
o cărămidă e și versul meu
din ce clădim, purtînd a ta iubire,
să înălțăm în oameni curcubeu.

Iar cînd va fi să-mi mut visu-n colină
o, patrie, la cumpăna de zi,
cîntarea mea prin orice rădăcină
se va urca în ierbi și-ți va vorbi!

Nicolae TAUTU

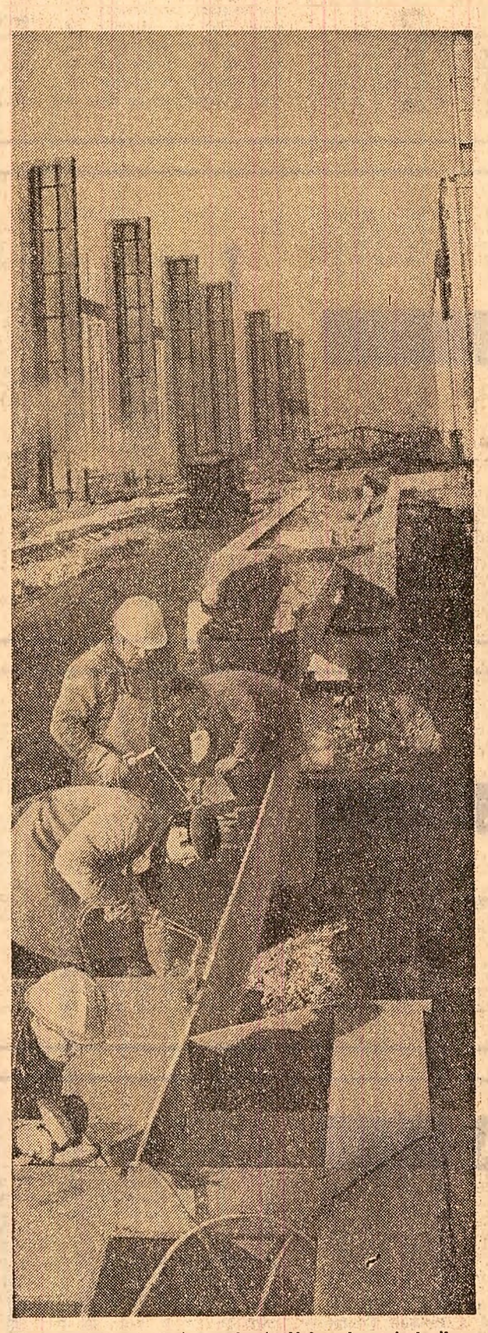

Deocamdată, viață de șantier la **Uzina de oțeluri aliate din Tîrgoviște**

Fotografii de: **S. Cristian și M. Andreescu**

ROMÂNIA

În țara mea trandafirul și iarna înflorește;
Se preface pasărea imn într-un singur cuvînt —
Cetatea-i cartea în care copilul citește
Cum trebuie iubită casa în care-am crescut.

În țara mea trandafirul înflorește și iarna:
Împurpurat se avîntă pe trupul caselor și le lubește;
Trandafirul e frate de sînge țărinii române —
În el cuibul privighetorii niciodată nu veștejește.

În țara mea trandafirul înflorește și iarna;
Visînd el strigă la porțile sîngelui meu:
Hai, vino și cîntă prin aerul pur poeme de libertate,
Umple cu iubirea ta mare văi și coline mereu.

În țara mea trandafirul înflorește și iarna;
Ah, țara e o ființă care ne cunoaște iubirea —
Noi venim neosteniți ducînd toate bucuriile-n spate,
Ființe ale neamului — îi trăim nemurirea.

În țara mea trandafirul și iarna-nflorește
Imnul e pasărea pe care-o aud în inima mea cuvîntînd,
Cartea-i cetatea în care copilul citește
Cum ne iubește casa în care noi ne-am născut.

Dumitru M. ION

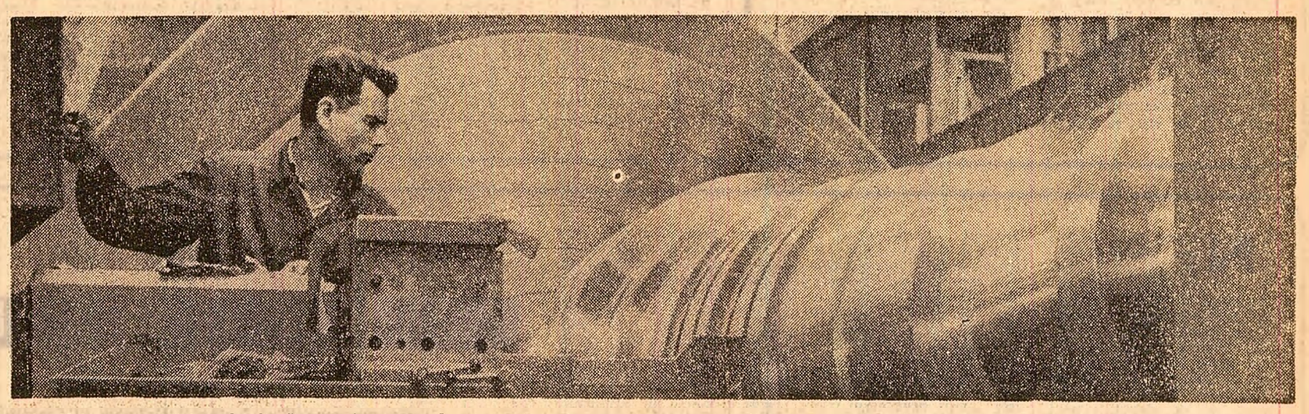

La **Uzina de mașini grele din București** se „nasc" cele mai mari grupuri energetice din țara noastră: din anul viitor — turbina de 330 MW.

ALBE GHIRLANDE

Ne rotim pe văzduhuri cuvintele
cele mai bune, cele mai pure, cele mai clare;
în albe ghirlande-nflorește iubirea de țară
aici lîngă munți, lîngă ape
inimile noastre se schimbă în păsări
purtînd peste lume ca pe-un trofeu, purtînd
hohotul de roade din Cîmpia Română,
sunetul pur și lumina și imnul
albelor flori zbucnite în arbori,
zvonul acestor cetăți ale țării
unde brațele iscă noi răsărituri,
noi constelații dînd pietrei, dînd lemnului,
dînd fierului noi geometrii...

În albe ghirlande-nflorește iubirea de țară,
ne rotim pe văzduhuri cuvintele
cele mai bune, cele mai pure, cele mai calde
și inima, și brațele, și zborul
peste grădini, peste păduri și-n arbori
vin gîndurile noastre-nalte,
și inima, și brațele, și zborul
se-aprind în cîntec țară, pentru tine!

Florentin POPESCU

1971 ◀ PANORAMIC CULTURAL ▶ 1972

LITERATURA

Laurențiu FULGA
vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor

Valorile majore ale literaturii noastre actuale stau sub semnul comunist. O sinteză a liniilor sale directoare, a spiritului său specific, în comparație cu literatura dintre cele două războaie, nu poate să ducă decît la această concluzie. De aci și plusul de lumină și de pasiune umanistă pe care literatura noastră nouă și 1-a adăugat, ca pe o caracteristică definitorie, față de cealaltă.

Omul, ca obiect de analiză și subiect în revoluție, încetează să se mai afle în contradicție cu societatea și subjugat forțelor ei retrograde. Angajîndu-se pe planul prim al istoriei, ca realizator de istorie și constructor de altă orînduire, omul și-a cîștigat nu doar dreptul de a stăpini factorii economici și sociali, orientîndu-i spre o finalitate de progres, ci și de a cere artei și literaturii, culturii în general, să-l slujească în determinarea propriei sale conștiințe.

Iată, deci, explicația acordului perfect dintre aceste legități în permanentă interdependență, ca și explicația ineditului, profund răscolitor, cu care literatura noastră de azi se înscrie în universalitate. Cei ce urmăresc îndeaproape desfășurarea complexă a acestei literaturi, pe variatele ei dimensiuni și modalități de expresie, ca forță de expresie a însuși geniului nostru românesc, sînt îndreptățiți să susțină, fără exagerare, că epoca socialistă a făcut posibile apariția și afirmarea unor poeți, prozatori și dramaturgi care oricînd se pot confrunta, în beneficiul lor, cu cele mai marcante autorități ale scrisului în lume.

S-ar putea crede că aceste elogii n-au acoperirea în aur a certitudinii ? Că multele observații critice făcute la adresa unei anume literaturi din ultima vreme contrazic entuziasmul nostru de azi ? Desigur, nu ! E adevărat, au apărut în ultima vreme și cărți și piese de teatru vidate de conținut social sau inspirate de absurd, care oricum se așezau la periferia literaturii. Și, se înțelege, niciodată lipsa măiestriei artistice și mediocritatea, mimetismul și conținutul nimicului n-au putut deveni coordonate reprezentative pentru o literatură. Dimpotrivă, ele se constituie ca accidente pasagere și limite ale neputinței creatoare, demonstrație manifestă a unui spirit mic-burghez în agonie, reziduuri miloase inerente într-o desfășurare atît de largă a cursului literaturii.

Dar cînd izvoarele de inspirație ale adevăraților scriitori se descoperă în esența nemuririi poporului nostru, cu tradițiile sale sacre și neasemuirea limbii sale de la străbuni, cînd fluviul cel mare își lărgește mereu matca, primind din toate cele patru puncte cardinale ale țării alte fluvii la fel de tumultuoase și căutînd mereu, pentru umanitatea noastră, zarea pe care însuși comunismul o caută, nu vom pune preț nemeritat pe ceea ce a fost sortit pieirii încă de sub tipar.

Asta nu înseamnă că analiza critică a activității din sectorul literar, documentele plenarei din noiembrie recent, strălucita pledoarie pentru adevărul vieții și adevărul transfigurat în artă, ca și apelul de inegalabilă omenie pe care secretarul general al partidului nostru l-a adresat scriitorilor, mai ales pe scriitorii adevărați nu i-ar fi privit. Ca să fim drepți, mai ales aceștia au fost impresionați de revelațiile acestei judecăți de partid, mai ales ei se socotesc purtătorii acelor idei destinate să apere literatura noastră socialistă de alterare și echivoc. Fiindcă măsurile bine cunoscute, preconizate să dea literaturii puncte de sprijin mai puternice și s-o conjuge nemijlocit cu exigențele ideologiei marxist-leniniste, solicită conștiința scriitorilor pentru răspunderi noi. Și așa cum s-a dovedit că literatura nu-i decît o parte a ideologiei, convingătoare și valoroasă numai în măsura în care va ști să-și respecte legile specifice, la fel de bine s-a dovedit că scriitorii nu s-au aflat nepregătiți pentru a-și asuma răspunderile ce li s-au impus cu atîta autoritate.

Semnificativ, astfel, ne apare faptul că planurile editoriale pe anul 1972 n-au intrat în criză de organizare, așteptînd la întîmplare cărțile dedicate acestui timp și numele de prestigiu care să le semneze. Dimpotrivă, se poate anunța încă de pe acum că anul 1972, mai bogat în valori consacrate și în valori tinere decît mulți ani dinainte, vine să confirme încrederea țării în scriitorii săi, întărește acea apreciere a tovarășului Nicolae Ceaușescu potrivit căreia **„o adevărată artă națională, cu un adînc conținut socialist, comunist, se poate crea numai într-un climat de libertate de creație, de intensă participare a oamenilor de cultură la viața socială a patriei, a poporului“**, potrivit căreia **„în toți acești ani, creatorii de literatură și artă au dovedit că înțeleg idealurile societății noastre, au urmat și urmează neabătut linia generală a partidului nostru, sprijină activ politica sa internă și externă, care corespunde pe deplin intereselor întregii națiuni“.**

Cu atît mai mult, asemenea întrebări devin obligatorii : în ce raport ne găsim noi, scriitorii, față de epocă ? Ne copleșește, oare, epoca prin diversitatea și avalanșa gravelor probleme ce ni le pune ? Sau noi nu ne aplecăm cu destulă fermitate asupra ei, pentru a o cunoaște în profunzime și pentru a-i descifra toate sensurile, toate contradicțiile, vechiul și noul care o caracterizează ?

Hotărît că scriitorului de azi (român, maghiar, german, sîrb) nu-i sînt străine adevărurile lumii în care trăiește, geniul politic care o guvernează, umbrele și luminile în permanentă luptă, sub înfățișări dintre cele mai neașteptate. Doar că scriitorul trebuie să îndrăznească mai curajos decît a făcut-o pînă acum, în reflectarea societății al cărei factor activ este prin însăși funcția lui. În competiția dintre cartea fără probleme, cu șanse de durată reduse la zero, și cartea cu problematică, oricîte dificultăți ar fi de învins pentru a surprinde esența problemei, scriitorul trebuie s-o aleagă (altă șansă de a aparține istoriei nici nu are) pe cea de-a doua. Dacă nu umbrele domină epoca noastră socialistă, cu atît mai mult scriitorul trebuie să rămînă credincios luminii, perspectivei pentru care existăm și așezăm aici piatră peste piatră. Dacă am convenit o dată pentru totdeauna că libertatea este necesitatea înțeleasă, în cadrul ei lăsîndu-ni-se deopotrivă libertatea oricărei căutări artistice și a oricărui stil capabil să concureze modernitatea veacului nostru, cum să ne trădăm cealaltă libertate, condiție primordială a scriitorului autentic, de a descoperi adevărul și de a-l exprima, de a lucra la formarea conștiinței comuniste și de a da mărturie, peste secole, despre ce a fost și cum a fost ?

Adeseori, după prezentarea anumitor documente de partid, am constatat că aceleași judecăți și concluzii fuseseră și ale noastre. Ele veneau, deci, să certifice propria noastră gîndire și vocație în a considera epoca, oamenii și problemele lor.

Iată de ce sentimentul nostru profund, în această privință, rămîne același : că orice abdicare a scriitorului de la confruntarea cu epoca lui anulează fără drept de apel însăși opera cu care, eventual, pornește să înfrunte eternitatea ! Numai faptul că un autor ar refuza să ia apărarea conștiinței umane, a condiției umane, împotriva oricăror avataruri mutilatoare, numai faptul că el ar refuza să se bată pentru triumful condiției și conștiinței umane comuniste în condițiile în care se află România azi — și ar fi suficient ca unul sau altul dintre aceia să nu se considere scriitor. După cum scriitor mare și adevărat nu poate fi decît acela care face din destinul patriei destinul propriei sale creații, ca suflet din sufletul ei comunist !

Nimic, însă, nu se realizează de la sine, ori din goluri, talentul cel mai singular și cea mai personală estetică nefiind suficiente pentru reușitele unui creator de artă. Legea, în acest caz, e veche de milenii și cine a știut-o respecta a primit, la rîndu-i, respectul nemuririi. Fiindcă, așa cum a renunța la tradiții înseamnă, pînă la urmă, a ieși de bunăvoie din matca națională, tot așa refuzul adevărurilor vieții înseamnă dispreț față de matricea căreia aparții ; față de omul simplu care, prin eroismul său cotidian, dă conținut și proporții acestei matrice : omul din uzină și omul de pe ogoare, omul din laboratorul de cercetare și omul dăruit prin profesia sa oamenilor, omul identificat pînă la sacrificiu cu ideea de socialism.

Iată justificarea efortului înscris în planul de acțiuni al Uniunii Scriitorilor și pentru a cărui împlinire pe anul 1972 sînt chemați toți scriitorii din România. Fie că-i vorba de șantiere de importanță națională sau de zone industriale constituind universuri umane încă neexplorate, fie că-i vorba de lumea țărănească în toată complexitatea ei sau de lumea tineretului la fel de puțin abordată — toate aceste arii ale geografiei noastre literare vor trebui să-și aibă romancierii, poeții și reporterii frenetici. Pentru școli și universități, unități militare și cluburi muncitorești, cercuri literare și biblioteci se preconizează organizarea de simpozioane și conferințe, întîlniri și dezbateri cu scopul de a supune atenției acestora toate acele probleme de interes general privind literatura actuală. Alături de cenaclurile scriitorilor aparținînd naționalităților conlocuitoare și a căror activitate se desfășoară curent, a luat ființă și cenaclul revistei „Luceafărul“ pentru tinerii scriitori români, care se bucură de o participare impresionantă. În sfîrșit, anul 1972 va cunoaște efervescența pregătitoare și apoi atmosfera de lucru constructiv a Adunării Generale a Scriitorilor, eveniment menit să traseze literaturii calea pentru angajarea ei politică, pentru apărarea prestigiului scriitorului român, aici și pretutindeni în lume.

Oricît de sumar ar fi exprimate aceste gînduri și proiecte ale noastre, ale întregii obști scriitoricești din România, ele exprimă, în fond, o realitate mult mai bogată în semnificații și care, cu atît mai mult, ne obligă. Forța de convingere a literaturii noastre stă în unitatea de spirit, de conștiință a celor care o creează ; un ideal atît de concret și pasionat comunist cum este cel pe care și-l propune să-l slujească literatura noastră nu poate fi atins decît prin afirmarea unei conștiințe înalt patriotice, prin devoțiune față de idealurile partidului, ale clasei muncitoare. Pentru a merita de la istoria viitoare aceeași aură cu care istoria prezentă i-a nimbat pe marii noștri înaintași nu putem uita nici o clipă aceste mari adevăruri ale timpului de azi.

TEATRUL

Dina COCEA
vicepreședinta Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale (A.T.M.)

Deși analiza vieții teatrale se face de obicei cu referire la o stagiune, v-aș ruga totuși, tovarășă Dina Cocea, să faceți o încercare de a caracteriza „anul teatral“ 1971.

— Aș privi „anul teatral“ 1971 dintr-o altă perspectivă decît cea cronologică, și anume din cea a evenimentelor mai importante pe care le-a cunoscut. Există, desigur, mai multe realități concrete ale vieții teatrelor cu valoare de eveniment. Înaintea tuturor se situează însă „momentul iulie 1971“, cînd, alături de alte domenii ale vieții noastre ideologice și spirituale, prin riguroasa și exigenta analiză făcută, prin măsurile propuse de către partid, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu personal, activității spirituale a teatrului i s-a creat o platformă ideologică de deosebită importanță.

Sînt ferm convinsă că îndrumările de ordin repertorial sau cele privind calitatea artistică — toate sub semnul obligației de formare și educare a conștiinței socialiste — vor contribui la potențarea funcției cetățenești a artistului, la transformarea scenei într-o și mai importantă tribună publică. Sînt ferm convinsă că îndemnurile partidului, care înnobilează cu noi responsabilități arta scenică, vor duce la o înflorire a calității artei și la intensificarea ecourilor în conștiințe ale spectacolelor noastre. Am această credință, deși, privind retrospectiv, către stagiunea care a început în toamnă, trebuie să recunoaștem : posibilitățile noastre nu au fost întotdeauna la înălțimea sarcinilor preconizate, din cauza unor carențe de informare sau de orientare artistică. Și iată, repertoriul, care s-a voit judicios, conține, în mod evident (lucru pe care „practica“ l-a și confirmat), și destule elemente formale, anumite piese lipsite de relief — de un bogat conținut, de un mesaj generos.

— Reprezintă aceste aprecieri tot atîtea lipsuri de remediat, tot atîtea obiective de atins în anul 1972...

— Îndatoriri de care, nu mă îndoiesc, teatrele se vor achita.

Obiectivul major al acestui an teatral îl constituie însă, sînt sigură, efortul de a face din teatrul nostru un teatru și mai puternic angajat, un teatru al problemelor grave, un teatru serios, care să aibă ceva de spus, în care să credem și de la care să învățăm. Și acest lucru nu este posibil fără mijlocirea unei creații **dramatice inspirate din evenimentele, nu o dată eroice, ale construirii socialismului.** Într-o societate în care și divertismentul cel mai relaxant, cel mai agreabil este un lucru serios, în care actul de cultură are un scop bine determinat și în care teatrul răspunde misiunii de cinste de educare a marilor mase de spectatori, el nu se poate lipsi de elementul său de bază care este **textul dramatic original, inspirat din actualitate.** Acest an nu a fost prea darnic în această privință. Ne-a amăgit uneori și ne-a și dezamăgit. Aș spune chiar că, mai ales din această perspectivă, el a fost extrem de inegal. Autori în care ne-am pus mari speranțe nu ne-au propus, pînă la urmă, decît rodul unor căutări, interesante desigur, dar nu suficient de mature și nu pe deplin finalizate ca viziune socială, ideologică și ca valoare artistică. Credința pe care o nutrim în talentul scriitorilor noștri, încrederea pe care o avem în spiritul de răspundere care-i animă și admirația pe care le-o purtăm, tocmai pentru căutările lor îndrăznețe, ne dau certitudinea că în viitorul cel mai apropiat ne vom afla în posesia unor opere de valoare, documente majore ale realității noastre socialiste.

Adaug la aceasta, desigur, atenția față de **calitatea spectacolelor,** față de **valorificarea cît mai deplină a numeroaselor talente** de care dispune teatrul românesc.

Și, întorcîndu-mă la caracterizarea anului care se apropie de sfîrșit : **un cîștig al lui** — al acestui an care nu a avut prea multe evenimente spectaculare de vîrf — l-a constituit fără îndoială ceea ce în paginile „Scînteii“ se numea, cu un termen fericit, **„progresul omogen“** al vieții teatrale. Depășit, fenomenul de desprovincializare a vieții artistice a făcut loc altuia, superior : numeroase dintre teatrele țării și-au adus în anul 1971 o contribuție de seamă la definirea artei românești contemporane, la progresul ei. Un „bun cîștigat“, care trebuie însă menținut prin noi și noi argumente. Și printr-o sporită exigență.

PLASTICA

Brăduț COVALIU
președintele Uniunii Artiștilor Plastici

Anul 1971 a fost, fără îndoială, un an plin atît în evenimente cît și în succese — ne-a spus tovarășul Brăduț Covaliu. Expoziția festivă „50 de ani de la înființarea P.C.R.“, deschisă la București în luna mai, a reunit lucrări de pictură, sculptură, grafică și artă decorativă aparținînd unui important număr de artiști din întreaga țară. Complexă în preocupările ei, prin abordarea unui larg orizont de cuprindere a noilor realizări ale omului socialist în România și o largă viziune asupra realităților din țara noastră, expoziția a constituit un important succes. Vizitarea expoziției de către conducerea de partid și de stat, în frunte cu tovarășul secretar general, Nicolae Ceaușescu, care a arătat un real interes pentru reușita expoziției și a felicitat pe artiști, i-a sporit prestigiul.

Pentru prima dată anul acesta expoziția națională de grafică s-a deschis în alt centru decît București și anume la Galați. Organizată excelent, grafica a prezentat în același timp o mare varietate de preocupări și o mai strînsă legătură cu problemele vieții, cu realitățile noastre socialiste.

Un alt eveniment important l-a constituit organizarea la București a trienalei de scenografie. În fine, expoziția de sculptură și pictură a municipiului București încheie activitatea anuală a artiștilor noștri. Ea a fost precedată de vernisajul a numeroase expoziții județene în aproape toate capitalele de județ unde există filiale și cenacluri ale U.A.P. Atît expoziția municipiului București, fără îndoială una din cele mai bune manifestări ale ultimilor ani, ca și expozițiile din țară ne-au prilejuit numeroase surprize plăcute, artiștii participînd cu numeroase piese de reală calitate.

La aceste expoziții de factură republicană se adaugă, de asemenea, un număr impresionant de expoziții personale și în grup în Capitală și în țară, unele dintre ele marcînd conturarea unor personalități, altele punînd în valoare contribuția tinerei generații, care se afirmă cu o mai mare plenitudine și fantezie.

— Această activitate artistică, desfășurată pe multiple planuri, a fost, desigur, consemnată din punct de vedere oficial. Care au fost, deci, premiile obținute de plasticienii români în 1971 ?

— Premiile care să încununeze activitatea artiștilor noștri n-au lipsit și nu puteau să lipsească și în acest an. Au fost acordate premii cu ocazia expoziției Muzeului Republicii constituie o mare bucurie pentru noi toți, este un prilej de remarcabile satisfacții estetice.

Pe lîngă alte expoziții deosebite, trebuie să închei această enumerare subliniind deplina reușită a expoziției prilejuite de centenarul nașterii lui Theodor Pallady. Reîntîlnirea cu operele sale reunite în săli- Semicentenarului unui număr important de artiști de către Consiliul Culturii și Educației Socialiste. Se vor acorda, după încheierea anului, premiile Uniunii Artiștilor Plastici pe anul 1971 și sper să aflăm în curînd și premiile municipiului București.

În același timp, nu vot să nu remarc bogata activitate expozițională desfășurată peste hotare, expozițiile și manifestările organizate de C.C.E.S. și U.A.P. în numeroase capitale și centre din Europa și din alte continente.

Cu ocazia unor asemenea participări au fost distinși cu premii și mențiuni numeroși artiști.

— Taberele de creație au fost reluate anul acesta și dezvoltate la scară națională. Ce ne puteți spune despre rezultatele obținute în această direcție ?

— Taberele de creație au cunoscut rezultate remarcabile în acțiunea de extindere a contactului cu publicul și de constituire a unor colecții de artă în aer liber. U.A.P. în colaborare cu unele foruri județene a organizat în continuare la Măgura-Buzău și la Arad tabere de sculptură, cu rezultate excelente obținute în primul rînd de tinerii artiști din toată țara. La Babadag-Tulcea s-a organizat o mică colecție cu lucrările realizate în timpul taberei din această localitate, lucrări în care participanții au căutat să se depășească pe ei înșiși. De asemenea, la Medgidia-Constanța, a avut loc în acest an prima inițiativă pe linie de ceramică cu rezultate bogate și ambițioase.

— Cîteva gînduri pentru noul an...

— Potențialul de care dispune creația românească este atît de bogat, încît comentariile sînt de prisos. Dacă toate forurile care dispun de posibilități vor face eforturi concentrate, anul viitor ne va aduce noi succese și o gamă mai largă de cuprindere și, teritorial vorbind, în orice caz U.A.P. va căuta să fie catalizatorul eforturilor pe baza unui plan de activitate care se dovedește extrem de bogat. Uniunea Artiștilor Plastici va căuta în primul rînd să dea dovadă de mobilitate și inițiativă pentru ca arta să constituie o bucurie pentru cît mai mulți oameni din patria noastră.

FILMUL

Mircea SÎNTIMBREANU
director general al Centrului Național al Cinematografiei

Nu știu dacă istoria (sau măcar istoricii) va scoate din paranteză anul cinematografic '71, înălțindu-l pe podiumul mult așteptatelor împliniri sau izbînzi. Dar cred că 1971 a fost pentru cinematografia noastră anul celor mai severe diagnoze. Pentru noi, acest an a debutat prin memorabila întîlnire a creatorilor din domeniul cinematografiei cu secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și cred că aceasta a fost, clipă de clipă, reperul fundamental al gîndirii și eforturilor întregii suflări cinematografice de-a lungul întregului an. Din acel moment, nimeni nu s-a mai putut preface că „nu știe despre ce este vorba“, căci ceea ce s-a statuat atunci — într-o unanimitate ce merită mereu a fi rememorată — a fost însuși **programul** cinematografiei, direcțiile sale de dezvoltare, cheile de boltă ale viitorului său. Filme mult mai multe (25—30), mai bune, mai diverse, instaurarea unui spirit de adîncă responsabilitate în toate momentele și verigile producției de film, iată cîteva din coordonatele ce au conturat **linia generală** propusă cineaștilor de secretarul general al partidului. E un program global de preluat și înfăptuit pe **toate** laturile sale și, tocmai de aceea, pe cît de generos pe atît de dificil. Și oricît de festiv ar fi acest moment al sfîrșitului de an nu putem, în deplină onestitate, ca în bilanțul acestui an să nu ne arătăm exigenți. Nimic nu ne-ar dezavantaja mai mult decît „aranjarea vitrinei“, savanta măsluire a unei bătălii de durată prin clamarea cuceririi cîtorva cote. Este nevoie, în continuare, de examinarea critică a în-tregului front și nu numai a laturii organizatorice sau economice ; a tuturor filmelor și nu numai a succeselor ; a tuturor eșecurilor și nu numai a celor parțiale. Îmi permit să cred că împămîntenirea spiritului de partid pe toată suprafața cinematografiei este principalul cîștig, decisiv, al acestui an. Este anul care a dat pe ecrane „Mihai Viteazul“ (5,5 milioane spectatori), care a izbutit filmele politice „Adevărul“ și „Puterea“, care a reluat firul marilor ecranizări prin „Felix și Otilia“, care a marcat prin „Moartea lui Ipu“ un plus de productivitate și calitate, anul care a lansat trei debutanți și cuprinde pe genericul operelor sale (unele neprezentate încă pe ecrane) aproximativ numele tuturor „veteranilor“ : Sergiu Nicolaescu, Manole Marcus, Gheorghe Vitanidis, Mircea Drăgan, Mihai Iacob, Malvina Urșianu, Mihu Iulian, Savel Stiopul, Mircea Mureșan, Andrei Blaier, Lucian Bratu, Geo Saizescu, Elisabeta Bostan, Dinu Cocea... Este anul în care 10 din filmele anului 1972 au și intrat în producție, anul în care televiziunea a contractat cu studiourile noastre realizarea a două mari seriale (26 de episoade a 50 de minute !), anul în care „tezele din iulie“ încep să germineze și cinematografic în planuri și comenzi pe viitorii cinci ani, anul în care hotărîrea de a depăși „scleroza timpurie“ de care vorbea tovarășul Nicolae Ceaușescu la întîlnirea din februarie cu cineaștii a constituit axul moral al întregului nostru front.

Bilanțul acesta trebuie normalizat, asigurat, îmbogățit. Și aceasta privește nu numai lungul metraj jucat, ci și filmul documentar, științific, animația, difuzarea, valorificarea externă, aceasta privește nu numai conducerea cinematografiei și unitățile sale productive, ci și învățămîntul, critica, viața organizației profesionale a cineaștilor, întreaga opinie publică. Și nu numai la sfîrșit de an sau numai pentru un an...

MUZICA

Zeno VANCEA
vicepreședinte al Uniunii Compozitorilor

Cred că „1971“ a adus un suflu proaspăt vieții muzicale românești : maturizare, o viziune mai clară asupra a ce trebuie făcut, cum trebuie acționat. Să ne gîndim la genul liric. A avut loc premiera operei **„Decebal“** de Gheorghe Dumitrescu. Același compozitor a terminat **„Meșterul Manole“** ; două momente importante, două creații care se vor impune în muzica românească. Am ascultat în primă audiție opera **„Hamlet“** de Pascal Bentoiu. Să nu mai vorbim că o serie de compozitori s-au așternut la lucru, și-au ales subiecte istorice, patriotice, legende populare. Este de remarcat tematica deosebit de cuprinzătoare, începînd de la paginile de istorie românească pînă la valorile literare internaționale... Fără îndoială, este un pas înainte în domeniul liric. Față de acest progres, poate, în anul care urmează, instituțiile muzicale, teatrele de operă și balet vor avea mai multă mobilitate în promovarea muzicii românești. Este firesc ca opera italiană, de largă popularitate, să aibă multă „priză“ la public. Dar cred că este de datoria teatrelor să ofere publicului, în interpretări excelente, creațiile cele mai bune autohtone. Este un proces de educație care, fără îndoir, trebuie înfăptuit cu tact. Și lui Mozart, la vremea sa, publicul îi compara capodoperele cu creații italiene la modă. Cine mai cunoaște însă concurenții de atunci ai maestrului de la Salzburg ?

— Ce părere aveți de cele peste 80 de lucrări simfonice pe care comisia simfonică a Uniunii Compozitorilor le-a audiat în acest an ?

— Într-adevăr, numărul creațiilor simfonice care s-au realizat în 1971 este impresionant. Și în acest sector cred că revine de acum sarcina filarmonicilor să le facă cunoscute publicului.

Tot la capitolul realizărilor aș aminti și vizitele noastre în fabrici, în uzine, care se vor reflecta în creațiile noastre. Cîntecele de masă vor avea teme luate din actualitate, din viața atît de trepidantă a marilor șantiere de construcție.

— Cum apreciați succesele artei interpretative românești în acest an ?

— Numărul premiilor internaționale este impresionant. O listă impresionantă de tineri ai căror lauri vorbesc despre prestigiul muzicii românești, de seriozitatea pregătirii în arta interpretativă românească. 1971 este un an, așa cum am spus, de maturizare pentru viața muzicală românească. Luăm contact cu publicul, simțim pulsul lui, dorințele acestui mare consumator de artă. 1971 este un pas. Nu ne rămîne decît să continuăm cu mai mult elan, cu mai multă clarviziune proiectele noastre, izvorîte din marile sarcini ce revin artei, așa cum au fost ele exprimate în documentele de partid, în expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu.

Din cronica anului I al cincinalului

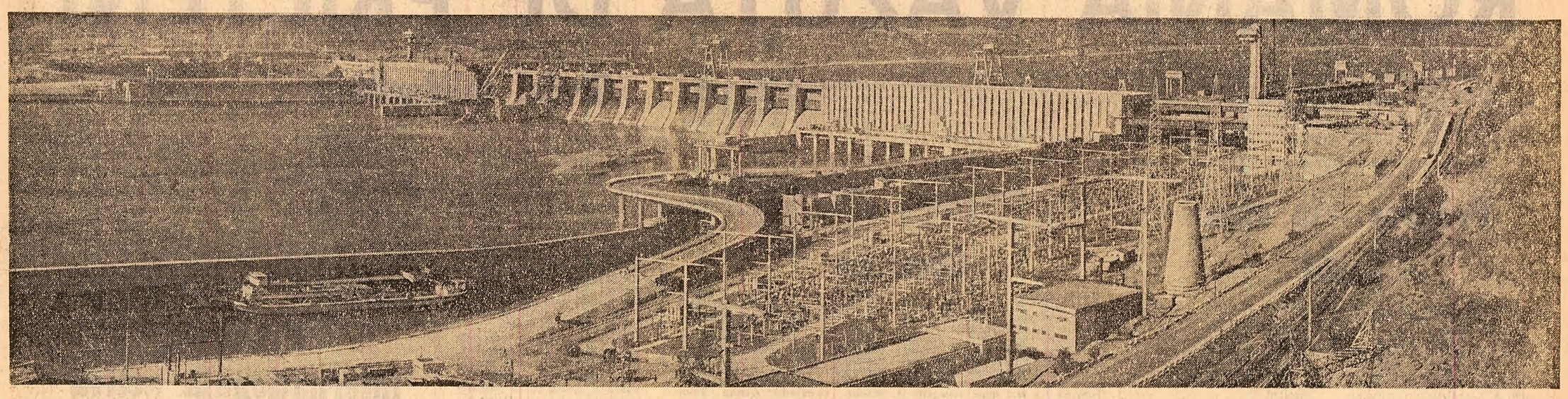

Hidrocentrala de la Porțile de Fier. La 30 octombrie, orele 12 și 14 minute, a fost conectată la sistemul energetic național turbina nr. 6, cu o putere de 175 MW, construită în întregime în țara noastră. Centrala hidroelectrică a intrat, deci, în faza de producție industrială cu întreaga capacitate

Odă responsabililor cu bucuria

Vine noaptea nopților. Vine noaptea tuturor bucuriilor.

Vine singura noapte din an care este pretutindeni întîmpinată pe lumină.

Vine ziua care nu mai începe în zori, ci la miezul nopții, cu prima secundă a anului. 20 000 000 de cetățeni ai României socialiste se pregătesc s-o întîmpine. E clipa marilor speranțe și a marilor certitudini. E clipa în care întotdeauna ne vrem mai puri ca oricînd și ne facem nouă înșine făgăduieli solemne. Un an pe care îl vom dori în întregime ca în clipa aceea. Pămîntul va fi fost din nou ajuns în punctul de unde și-a început rotația în jurul soarelui cu un an în urmă, și de aceea îl vedem înnoit, și ne simțim noi înșine mai noi, mai curați, mai puternici, mai frumoși, „ca merii, ca perii, în mijlocul verii; tari ca piatra și iuți ca săgeata...“ Țara întreagă își va înlocui hainele de lucru cu haine de sărbătoare.

În tot ce prăznuiește omul pe acest pămînt nu există un alt moment trăit atît de simultan la unison, încît o țară întreagă să facă într-o secundă exact același lucru. Nici o altă sărbătoare nu este ca aceasta, a tuturor vîrstelor, deopotrivă a trecutului și a viitorului. De aceea îi spunem noaptea nopților. Ea vine la noi, în țară tînără, a doua zi după o altă sărbătoare, fixată în preziua anului nou printr-un joc al istoriei, dar nu și al întîmplării: Ziua Republicii. 24 de ani. La anul, republica își va sărbători un sfert de secol. Oare nu ne întrebăm toți același lucru privind în urmă? Cît de repede a trecut timpul!

Era o iarnă grea în acel decembrie 1947, nu atît datorită zăpezilor și viscolelor, cît învolburărilor vieții, încercărilor de putere. Ultimul cap încoronat din osul Hohenzollernilor-Sigmaringen se pregătea să-și țină la radio tradiționalul discurs, dar a doua zi, în noaptea nopților de atunci, nu i s-a mai auzit glasul. A vorbit reprezentantul Prezidiului provizoriu al Republicii populare, savantul Constantin Parhon. Și în greutățile noastre de atunci, înglodați în lipsuri și nevoi, după doi ani de cumplită secetă și la doi ani și jumătate distanță de un război ale cărui răni mai sîngerau încă pe trupul țării, am avut o tresăltare de neasemuită bucurie: Poporul lua deplin în mîini cîrma țării. Timpul căpăta dimensiuni noi; eram la fel de săraci ca mai înainte, dar certitudinile asupra viitorului ni se definitivau. Foamea continua să rînjească galben, țara abia se opintea să se ridice din ruine — și în noaptea nopților, în mesajul guvernului, ni se vorbea despre vise îndrăznețe. N-au trecut de atunci decît de două ori cîte o duzină de ani. Cît vîrsta unui bărbat copt pentru însurătoare. Cît vîrsta pe care o avem cînd, de obicei, devenim părinți.

Mă întreb ce imagine oferă țara noastră soarelui cu fiecare mișcare de revoluție a globului în jurul astrului zilei? Desigur, de fiecare dată una înnoită, mai mîndră și mai puternică decît în anul dinainte. Ca și oamenii care o făuresc.

De ce pe întreg pămîntul simbolul acestei nopți a nopților e bradul împodobit? Cine ne-ar putea spune de unde vine un obicei atît de generalizat între oameni, același pretutindeni, indiferent de meridiane și paralele, de credințe și obiceiuri? Sîntem o țară fericită care își poate bucura ochiul în această noapte cu brazi adevărați, cu miros de cetină și rășină, în care și lumina luminărilor, și strălucirea globurilor multicolore, și frumusețea jucăriilor agățate în crengile verzi sînt parcă mai autentice, mai pline de căldură, de adevăr. Prin alte țări oamenii sînt nevoiți să se mulțumească cu un brad de masă plastică, odorizat artificial cu parfum de cetină, căci natura le-a fost vitregă, pădurile li s-au împuținat și o ramură de brad veritabil costă bani grei. Știți cîți brazi s-au tăiat la noi anul acesta pentru îmbucurarea anului nou? Opt sute de mii. Dar nu se mai taie pădurile tinere ca altă dată, securea nu mai mușcă în codrii de brădet, ci în piețe ne sînt aduși brazi de crescătorie sau arbuști de pășune plantați special, cu 6—7 ani în urmă, pentru sărbătoarea anului nou de acum. Bucureștenii au primit din această cantitate 150 000 de pomi, în afara celor peste 200 000 de brăduți din crengi, vînduți pe la florării în ghivece cu cetina „ninsă“ cu parafină. Poate că, într-o zi, vom ajunge și noi la brazi de masă plastică. E o lege a progresului și a rațiunii, o necesitate a ocrotirii spațiilor verzi și a conservării naturii. Ne vom duce să admirăm brazii; opt sute de mii de brazi la o zecime din vîrsta cînd orice pădure de conifere devine „aur verde“ înseamnă în zece ani un întreg munte care ar putea fi reacoperit cu codrii tineri.

Omul cu bradul este o imagine contagioasă, balcoanele blocurilor pe care pomii verzi își așteaptă la frig ceasul saoru au în ele un aer festiv, parcă s-ar produce o invazie a naturii și prospețimii în casele oamenilor.

Am numit oamenii care au sarcina de a ne face aceste zile mai frumoase „responsabili cu bucuria“. Și i-am găsit pretutindeni, pe tot cuprinsul țării.

Nu sînt numai cîteva zeci, sute, sau mii — sîntem de fapt cu toții. Sînt toți cei care muncesc, în oricare domeniu — fie uzină siderurgică sau cooperativă agricolă, fie țesătorie sau universitate — pentru că la noi toate eforturile au un punct de convergență comun: să facă viața omului mereu mai plină de bucurii. Este, într-un fel, o definiție a socialismului.

Dar, pe lîngă acești unanimi și permanenți responsabili cu bucuria, există și „ocazionali“. Cei care au sarcina de a ne înfrumuseța și mai mult ceasul de sărbătoare. De fapt, sînt și ei, într-un fel, permanenți.

Iată-i pe fabricanții de jucării, cei ce concep și construiesc bucuriile celor mai mici dintre noi, oamenii care prin munca lor aduc prinos de măiestrie sub cetina verde și în crengile pomilor de iarnă. Reporterul a căutat și ai cifre, și le-a găsit: 980 000 de jucării mecanice; 850 000 de păpuși de toate mărimile, de toate culorile, de toate splendorile; 7 700 000 podoabe de pom. Milioane de „artificii“, confetti, serpentine și ghirlande. Patru milioane de jucării de masă plastice. Numai fabrica din Botoșani trimite copiilor țării pentru această sărbătoare 68 000 de ursuleți de pluș. Zeci de mii de seturi electrice pentru iluminare și sute de mii de lampioane. Nu știu de ce, dar mă simt tentat ca, alături de marile cifre ale anilor noștri să le pun și pe acestea, în care se condensează un strop din bucuria generală a Pomului de iarnă și a nopții Anului Nou. Căci ea este în primul rînd bucuria copiilor. A acelora care, peste 28 de ani, cînd va bate secunda anului 2000, vor fi fost ajunși la vîrsta marilor responsabilități și vor avea la rîndul lor copii pentru care vor împodobi, așa cum le-o facem noi astăzi, pomul de iarnă.

O mai inteligentă concepție în rîndul creatorilor și constructorilor de prototipuri din domeniul acesta face ca jucăriile de acum să fie mai evoluate, mai ingenioase, mai pe măsura unei generații care se dezvoltă în ultima treime a secolului XX. O simplă privire aruncată standurilor de jucării din magazine atestă din plin acest lucru. Rudimentul a început să cedeze în fața nevoii de a le stimula copiilor inteligența, ingeniozitatea și perspicacitatea. Doar ei cresc și se dezvoltă altfel decît noi, și vor fi pregătiți conform exigențelor superioare ale viitorului. Căci, uneori, omului i se poate aplica o zicală pe care am auzit-o de la marele artist păpușar Jiri Trnka: „Spune-mi cu ce jucării te-ai jucat în copilărie, ca să-ți spun ce meserie ți-ai ales“. Este bine ca responsabilii cu bucuria din acest domeniu — deoarece, întrucîtva, ei sînt și responsabili cu formarea vocației în stadiul ei embrionar — să reflecteze la adevărul din spusele lui Trnka.

„Copiii sînt florile pămîntului“ — spunea Gorki. I-am văzut deunăzi pe cei dintîi care formau primele detașamente de pionieri primiți în rîndul organizației la vîrsta de șapte ani. Veniseră pentru acest moment sacru din viața lor, ca la un botez revoluționar, în sala consacrată triumfului Republicii din Muzeul de istorie a Partidului Comunist Român. Acolo, printre documentele creării Republicii devenite piese de muzeu, își primeau cravatele roșii într-un cadru plin de solemnitate, și pe umerii lor încă firavi dar care cînd vor fi viguroși, vor purta țara de mîine, erau prinse fragmente simbolice din drapelul roșu al luptei revoluționare. Ceasul era încărcat de emoție, căci locul în care își bătea sobru și auster secundele se numea „Sala 30 decembrie“ și ziua era ajunul aniversării acestei istorice date. De ce n-aș mărturisi că îi invidiam puțin?

În vestitele grădini de sub sticlă de la Codlea au înflorit pentru întîmpinarea noului an 1 500 000 de garoafe, mii de frezia, azalee, cale, cyclamine, hortensii. Alte combinate horticole completează cu gingașa lor producție stelajele florăriilor. O floare de anul nou e o sfidare adusă frigului iernii și o nedintîtă încredere în întoarcerea primăverii. Și florile nu ne sînt niciodată de ajuns. Ceva s-a produs în amorul horticultorilor noștri pentru meseria lor, căci Codlea nu ne mai trimite anul acesta liliac alb și trandafiri. Poate o fac horticultori din alte orașe, mai ambițioși cu cinstirea blazonului lor de noblețe. Asta va însemna însă cedarea unei anumite priorități cîștigate de Codlea și renunțarea întrucîtva — sperăm să fie numai temporară — la o faimă cîndva binemeritată. Oamenii vor flori pentru că ele sînt simbolul bucuriei. Ce spuneți dumneavoastră, tovarăși responsabili cu bucuria de la Codlea?

La „23 August“, responsabilul cu bucuria ne este prezentat chiar în persoana lui Marin Enache, secretarul comitetului de partid din uzină. Revelionul „în reluare“, în noua incintă a cantinei-restaurant, continuă tradiționalele reuniuni de sfîrșit de an în cadrul marii familii a colectivului muncitoresc. Ca și la „Grivița roșie“, ca în atitea colective de muncă de pe întreg cuprinsul patriei, petrecerea din noaptea nopților se anunță la înălțimea calitativă a pretențiilor tuturor celor angajați să transforme în realitate adjectivul din noțiunea „cincinalul calității“. A satisface exigențele tuturor celor ce nu rămîn să petreacă o astfel de noapte, acasă, în familie, ci vin în mijlocul tovarășilor lor de muncă, nu este o treabă ușoară. Dar și ce poate fi mai frumos decît masa tovărășească într-una dintre cele mai intime clipe din viața omului? Și ce poate fi mai stimulator pentru oamenii care în aceste zile aleargă și se zbat pentru a le oferi tovarășilor lor o noapte de neuitat, decît dorința permanente și de după sărbătoarea anului nou. La Polizu, unde în 1971 au venit pe lume peste 4 000 de nou născuți, și la Caritas, unde cifra aceasta tinde să fie atinsă pînă în ultima zi a anului, aceeași atmosferă de „flux continuu“. Viorica Lăzărescu, unul dintre doctorii tineri ai Caritasului, ne vorbește încet, calm despre anul ei de muncă. Este o femeie firavă la trup, numai ochi și inimă, un zîmbet blînd de om care și-a făcut din alinare nu numai o meserie, ci o profesiune de credință. și care, după întrarea în vigoare a decretului privitor la natalitate, a optat ferm pentru completarea specializării de chirurg, practicată mai înainte la clinica de traumatologie, cu cea de ginecolog-obstetrician. Și după completarea studiilor a cerut să fie repartizată într-o maternitate. Acum și-a dat cu succes doctoratul în noua specialitate. Și după ultimele examene s-a întors, chiar în ajun de an nou, la spitalul ei. O așteaptă o noapte de gardă. Și mi-a mărturisit o speranță intimă: ca primul născut din anul 1972 să vină pe lume în brațele ei. Merită să i se izbîndească dorința. Căci primul nou născut dintr-un an ne amintește însuși simbolul anului nou, pe care ni-l imaginăm ca pe un prunc abia venit pe lume. Dar unde oare va apărea el cu adevărat, și ce fericite mîini îl vor primi? O vom afla abia după ce ultimele douăsprezece secunde ale lui 1971 se vor duce în istorie...

La etajul al doisprezecelea din turnul de sticlă și beton al televiziunii se vizionau zilele trecute ultimele bobine cu filme din programul anului nou. Opt sute de minute înseamnă treisprezece ore de program, opt și jumătate pe canalul I, patru și jumătate pe canalul II. V-ați întrebat vreodată cîtă energie umană și materială este concentrată într-un singur minut de televiziune? Dincolo de imaginea pe care o recepționați pe ecran se află o întreagă armată de tehnicieni, de maeștri de lumină și sunet, cameramani și operatori, scenografi și regizori, redactori și șefi de producție. Pentru un minut din programul de revelion, la elaborarea căruia au fost atrași unii dintre cei mai prestigioși artiști ai scenei și ai ecranului românesc, efortul acesta a fost înzecit. Așteptăm cu toții o noapte veselă, de antren, de spirit, de bună dispoziție. Pe canalul I ni se promite un program eminamente vizual, rezervîndu-i-se celuilalt canal un program mai bogat în muzică. În zori însă, cînd la încheierea programelor vor fi transmise genericele cu numele realizatorilor, gîndiți-vă la numeroșii anonimi care de luni de zile au muncit în „echipele revelionului“. Sînt și ei responsabili cu bucuria.

O tulburătoare aromă de cozonaci, un apetisant miros de sarmale, de cirnați, de curcani la cuptor și plăcinte ne învăluie casele. Ceasurile acestea de pregătire pentru mesele anului nou sînt deopotrivă pline de febrilitate și de tihnă. În gări, forfota e mai mare ca oricînd, pe aeroporturi oamenii surid cu speranță și condescendență meteorologilor și navigatorilor, tolbele poștarilor sînt ghiftuite cu scrisori de urare și felicitări, telegraful bate din răsputeri, liniile telefonice sînt supraîncărcate. O iarnă părelnică, înginîndu-se cînd cu toamna tîrzie, cînd cu primăvara timpurie, ne-a lipsit pînă acum de omăt prin așezările de șes ale țării, punînd în schimb bogate cușme de nea munților-cărunților. Fumul căminelor calde se înalță în fuioare din hornurile caselor și pretutindeni se aud pocnete de bici. Buhaii strînși în cofe cu fund de piele își lasă mugetul muls de stringerea în pumn a cozilor de cai pudrate cu praf de saciz ori stropite cu gaz.

Vine noaptea nopților și a Plugușorului. Vine și acum, așa cum a venit în fiecare an de peste două milenii pe acest pămînt, vine însă cu mai multe bucurii ca întotdeauna, cu mai multe speranțe și certitudini. Și se pogoară peste țară un aer blînd de oameni, căci timpul ce vine merge cu noi, alături de noi, lucrînd pentru noi.

Mă gîndesc acum la clipa pe care le-o vom închina „celor de pe mare“. Celor aflați departe de meleagurile patriei, purtînd gloria tricolorului românesc peste alte fruntarii, la cei de pe căile de ape și de văzduh ale pămîntului, la cei trimiși în misiuni îndepărtate, la toți cei care, indiferent unde s-or afla, vor ridica paharul o dată cu noi atunci cînd peste România vor bate cele douăsprezece secunde ale miezului nopții. La unii vor bate atunci alte ore din zi și din noapte, dar ei știu că în prima clipă a anului nou de-acasă, gîndurile noastre se îndreaptă către ei. Și le urează noroc, succes în misiunile lor, sănătate și fericire.

Și mă mai gîndesc la cei care, deși alături de noi, se află în noaptea nopților la posturile lor. La mecanicii de locomotivă care vor întîmpina noul an din mers cu șuier de sirenă, la cei din uzinele cu flux continuu, la doctorii și infirmierii aflați de gardă la căpătîiul bolnavilor, la operatoarele din centralele telefonice, la șoferii de taxiuri și vatmanii de tramvaie, la dispecerii arterelor electrice, la ostașii noștri de sub arme. Lor, tuturor celor ce fac ca viața să nu se oprească nici o secundă, un gînd curat și cea mai frumoasă dintre urări.

Căci vine noaptea nopților. Noaptea bradului împodobit, a florilor și a bucuriilor. Noaptea cînd toți sîntem uniți în același gînd:

Să ne trăiești, țară!

Și să ne înfloreți de-a pururi!

Căci sîntem un popor și o țară în care fiecare este responsabil pentru bucuria tuturor, și toți sînt responsabili pentru bucuria fiecăruia.

Ioan GRIGORESCU

Din cronica anului I al cincinalului

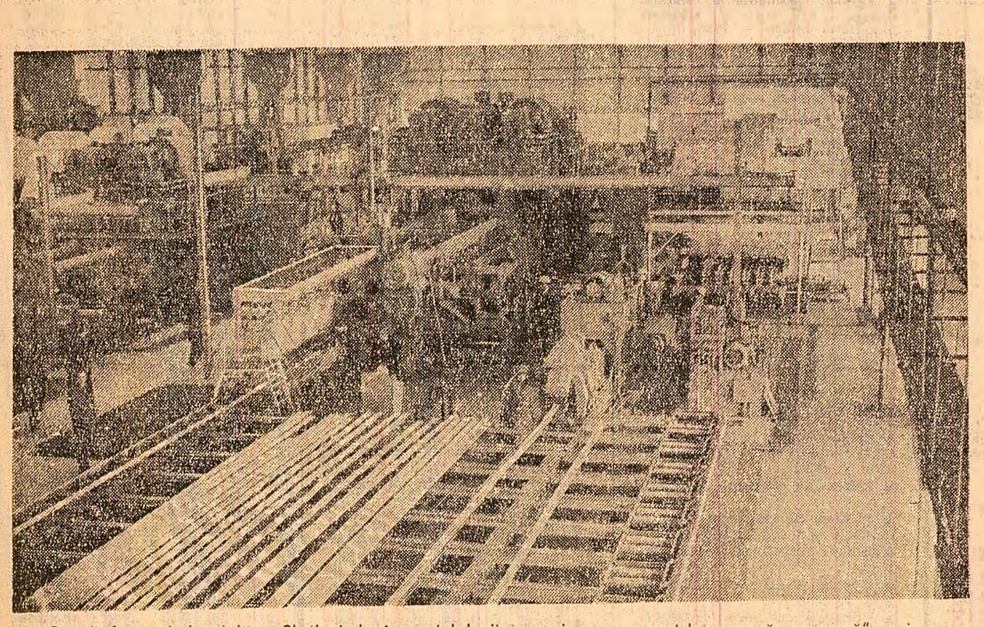

Pe platforma industrială a Slatinei, la începutul lunii ianuarie a.c., a avut loc o nouă „premieră“: a intrat în funcțiune **Uzina de prelucrare a aluminiului**

„Fluvii“ nesfîrșite de mătase, cu însușiri calitative superioare, își au originea în **întreprinderea „Victoria“ din Iași**, dezvoltată în mod substanțial anul acesta

Fotografii de: **S. Cristian și Gh. Vințilă**

ROMÂNIA VĂZUTĂ DE PRIETENI

„Nutrim sentimente de adîncă prietenie şi stimă faţă de România, de minunatul ei popor". Asemenea cuvinte pot fi auzite astăzi pe toate meridianele globului, exprimînd o realitate majoră : **niciodată România nu a fost atît de stimată şi preţuită ca în anii Republicii Socialiste, niciodată nu a avut în lume atîţi prieteni — al căror număr continuă să sporească neîncetat.** Ampla rezonanţă a marilor transformări innoitoare din România contemporană, rezultatele dobîndite de poporul nostru liber în crearea unei industrii avansate, a unei agriculturi moderne, în toate celelalte domenii de activitate, în ridicarea continuă a nivelului de trai al populaţiei au făcut România cunoscută întregii lumi ca o ţară ce merge înainte cu paşi siguri pe căi care, chiar pieptişe fiind, duc negreşit spre culmi ale civilizaţiei contemporane.

SĂ DĂM CUVÎNTUL UNOR OASPEŢI AI ŢĂRII NOASTRE DIN CURSUL ACESTUI AN :

Progres — în ritm rapid

„Poporul sovietic se bucură de succesele economice ale României şi de munca insufleţitoare pe care poporul român o depune în vederea traducerii în viaţă a hotărîrilor celui de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român" **(M. A. Leseciko,** vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.).

„În timpul cît ne-am aflat în ţara dv. am văzut cum poporul român, sub conducerea partidului comunist, în frunte cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu, a obţinut, prin munca sa harnică şi bizuindu-se pe forţele proprii, rezultate de seamă în construcţia socialistă" **(Pai Sian-ko,** ministrul comerţului exterior al R.P. Chineze).

„Schimbările ce au avut loc în viaţa economică, socială şi culturală a României, sub conducerea clasei muncitoare, sînt enorme" **(Santiago Carrillo,** secretar general al P.C. din Spania).

„România este o ţară care s-a desprins de trecutul său într-un ritm extrem de rapid. M-am convins că în ţara dv. conducerea statului a făcut enorm pentru dezvoltarea economică şi socială, pentru ridicarea standardului de viaţă al populaţiei" **(Carl Stokes,** primarul oraşului Cleveland).

Echilibrul dezvoltării

În mod deosebit, oaspeţii sînt impresionaţi de ritmul înalt de creştere a industriei româneşti, de preocuparea permanentă pentru realizarea unei dezvoltări echilibrate a industriei şi agriculturii, de sporirea, an de an, a potenţialului economic al ţării.

„Sînt cinci ani de cînd am venit pentru prima oară în România. Pot spune că este o ţară, un popor în plină mişcare. Se vede din an în an progresul — al industriei, al agriculturii. Dar ceea ce e într-adevăr izbitor este echilibrul dintre dezvoltarea industriei şi dezvoltarea agriculturii. Există în această ţară un elan revoluţionar efectiv" — spunea cunoscutul ziarist francez **Michel-Pierre Hamelet.** Iar **Joseph Smallwood,** primul ministru al provinciei Newfoundland (Canada) afirma : *„Pe oricine surprinde şi impresionează multitudinea construcţiilor industriale din ţara dumneavoastră, măreţia lor, dotarea lor modernă, potenţialul industriei româneşti".*

Mulţi vizitatori ai României contemporane remarcă progresele vizibile înregistrate în domeniul dezvoltării ştiinţei şi tehnicii. **„Revin în România, remarcind marile realizări în domeniul industrial, al organizării învăţămîntului superior şi al dezvoltării cercetării ştiinţifice" (Alfred Kastler,** laureat al premiului **Nobel** pentru fizică). **„Am toată admiraţia pentru modul cum românii au reuşit să realizeze în scurt timp lucrări demne de laudă, la nivelul progreselor mondiale în ştiinţă şi tehnică". (Margaret Thatcher,** secretar de stat pentru educaţie şi ştiinţă din Marea Britanie).

Preţuirea omului

Cu mult interes sînt urmărite preocupările constante ale partidului nostru pentru deplina şi multilaterala dezvoltare şi afirmare a personalităţii omului de tip nou — făuritor conştient al societăţii noastre. **„Am văzut cu multă satisfacţie marile progrese pe care ţara dumneavoastră le-a realizat în domeniul economic, precum şi în domeniul educării socialiste a oamenilor muncii, în lupta pentru făurirea omului nou şi în sfera dezvoltării democraţiei socialiste" (A.M. Verdugo,** prim secretar al C.C. al P.C. Mexican).

„Pentru un african, o vizită în România este o minunată descoperire. Aceasta nu numai pentru că ţara dumneavoastră cunoaşte o dezvoltare a industriei, a agriculturii, societăţii şi culturii de o amploare excepţională, dar şi pentru că poporul României întruneşte calităţi cu adevărat remarcabile... Energie impetuoasă, curaj în abordarea imperativelor social-economice şi politice, talent în organizarea acestei impresionante construcţii care este socialismul în România, dăruire de sine. Nu intîlneşti la tot pasul asemenea calităţi". **(Emile Badiane,** secretar general adjunct al Uniunii Progresiste Senegaleze şi ministru al cooperării din Senegal).

Coeziune

În declaraţiile lor, cei care ne-au vizitat ţara relevă, ca una dintre cele mai puternice impresii, unitatea şi coeziunea indestructibilă a întregului popor român în jurul partidului. **„Toate aceste vizite şi acţiuni m-au făcut să înţeleg în mod concret că clasa muncitoare din România şi masele largi ale poporului luptă cu cea mai mare abnegaţie şi întreaga lor energie pentru progresul continuu al României socialiste — strîns unite în jurul Comitetului Central al Partidului Comunist Român, în frunte cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu" (Kenji Miyamoto,** preşedintele Prezidiului C.C. al P.C. din Japonia). **„Vom duce cu noi impresii de neuitat despre unitatea şi coeziunea poporului român în jurul Partidului Comunist Român, al secretarului său general, tovarăşul Nicolae Ceauşescu" (Boşko Ţolov Boşkov,** secretar adjunct al Comitetului comunal de partid din Pravăţ — R.P. Bulgaria).

Graiul solidarităţii

Sînt cunoscute şi apreciate în mod unanim eforturile României în direcţia întăririi solidarităţii cu lupta popoarelor împotriva politicii şi practicilor imperialiste de forţă şi dominaţie, împotriva colonialismului, pentru unitatea strînsă a tuturor forţelor progresiste şi revoluţionare ale epocii noastre, pentru dreptul sacru al tuturor popoarelor de a-şi decide singure propria soartă. Prin poziţia sa consecventă, principială, de solidaritate deplină cu lupta popoarelor pentru existenţă şi dezvoltare de sine stătătoare, ţara noastră şi-a cîştigat milioane de prieteni pe întreaga planetă care au, de fiecare dată, cuvinte de fierbinte recunoştinţă la adresa României.

„Salutăm călduros succesele strălucite, ale dumneavoastră, ale întregului popor român, care constituie o puternică încurajare pentru cauza noastră revoluţionară, o contribuţie activă la intensificarea forţelor sistemului socialist şi forţelor revoluţionare mondiale în lupta pentru pace, independenţă naţională, democraţie şi socialism". **(Hoang Van Hoan,** membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam).

„Dăm o înaltă apreciere poziţiei României socialiste faţă de lupta popoarelor pentru libertate, pentru sfărîmarea jugului dominaţiei coloniale şi rasiste, întregii activităţi internaţionale a României, în care apar principii de înaltă ţinută... România a dovedit prin fapte că este alături de popoarele oprimate şi le sprijină în lupta pe care o duc, cu arma în mînă, pentru independenţă, pentru eliberarea de sub dominaţia colonială şi rasistă, pentru a-şi păstra şi dezvolta fiinţa lor naţională". **(Jose Oscar Monteiro,** membru al conducerii centrale a Frontului de Eliberare a Mozambicului — FRELIMO).

„Participarea României la realizarea unor complexe industriale reprezintă o concretizare a politicii consecvente a României de dezvoltare a raporturilor cu ţările arabe, ceea ce răspunde din plin aspiraţiilor şi eforturilor celor ce urmăresc valorificarea imenselor resurse naturale de care dispun pentru accelerarea progresului lor economic şi social". **(„Journal d'Egypte").**

Prezenţă internaţională activă

O sursă de elogioase aprecieri o constituie bogata activitate internaţională pe care o desfăşoară ţara noastră în cadrul organizaţiilor internaţionale, în toate organismele ce îşi propun ca ţel instaurarea unui climat de destindere, propice colaborării fructuoase dintre state, realizării securităţii şi păcii în toată lumea.

„Cred că nu greşesc cu nimic dacă afirm că ţara dv. este unul dintre cei mai activi membri ai Comitetului de dezarmare de la Geneva. Discursurile reprezentanţilor României sînt întotdeauna urmărite cu interes" — spunea **Alva Myrdal,** ministru pentru problemele dezarmării în guvernul suedez. *„Încă de la deschiderea dezbaterilor din Adunarea Generală şi pînă la sfîrşitul lor, delegaţia română a contribuit enorm prin tenacitatea, răbdarea şi spiritul ei conciliator la împlinirea cu succes a sarcinii de a redacta rezoluţia cu privire la conferinţa mondială pentru dezarmare"* **(Alfonso Garcia Robles,** reprezentantul permanent al Mexicului la O.N.U.).

Stimă în toată lumea

Un viu şi puternic interes suscită în lume politica externă, profund constructivă a României.

„Politica internaţională a României este bine cunoscută în întreaga lume. Afirmarea şi, mai mult decît atît, practica legăturilor externe ale României marchează fidelitatea ei faţă de principiile de o necontestată valoare ale suveranităţii şi independenţei, avantajului şi respectului reciproc, neintervenţiei în treburile interne. Dialogul României cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea lor social-politică, nu poate fi urmărit decît cu sentimente de satisfacţie şi apreciere" (Prof. **J. Freymond** — Elveţia).

„P.C.R. depune strădanii deosebite pentru a afirma principiile democraţiei socialiste în mişcarea comunistă internaţională şi în viaţa internaţională în general. Aceste eforturi se oglindesc pe de o parte în lupta continuă a partidului pentru ideile adevăratului internaţionalism proletar, iar pe de altă parte în lupta pentru pacea lumii, pentru independenţă, libertate, suveranitate şi colaborare egală în drepturi a tuturor popoarelor şi ţărilor". **(„Novosti"** — Belgrad).

„România contribuie activ la stabilirea unui climat favorabil de colaborare şi înţelegere între toate popoarele" — aprecia publicaţia italiană **„Il Calendario del Popolo".**

★ ★

Politica externă română şi-a găsit o prestigioasă afirmare prin glasul respectat al celui mai autorizat reprezentant al României, tovarăşul Nicolae Ceauşescu — „acel bărbat de stat care se află în prima linie a politicii mondiale", după cum se exprima reputatul activist american pe tărîmul vieţii obşteşti, Cyrus Eaton. **Activitatea constructivă, dinamică a României socialiste, a conducătorului său stîrnesc un puternic ecou în rîndul opiniei publice mondiale, a cărui expresie elocventă o constituie, între altele, editarea în numeroase ţări ale lumii a unor lucrări ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Anul pe care îl încheiem a consemnat apariţia unor volume cu asemenea lucrări în limbile franceză, engleză, germană, spaniolă, italiană, japoneză, finlandeză, portugheză. Este o dovadă concludentă a preţuirii faţă de activitatea partidului comunist, a poporului român, în opera de edificare socialistă, faţă de eforturile României pentru instaurarea păcii şi cooperării în lume, o mărturie a atenţiei şi stimei de care se bucură pe arena internaţională personalitatea proeminentă a conducătorului partidului şi statului nostru.**

Două cifre : 26 şi 101

Într-un discurs rostit cu peste trei decenii în urmă la Liga Naţiunilor, Nicolae Titulescu remarca cu vibrantă întristare : „Despre ţara mea se ştie prea puţin în lume, domnilor, şi e păcat !".

Se cunosc motivele care i-au smuls marelui om politic şi diplomat aceste cuvinte amare. Ce era regatul României pe atunci ? O ţară a cărei aşezare pe glob mulţi nici nu o cunoşteau prea bine. O ţară a cărei capitală era, deseori, căutată aiurea. O ţară izolată în faţa atitor vrăjmăşii ale vremii. Termenul definitoriu de „cenuşăreasă" pe arena politicii internaţionale a fost folosit mult, s-a tocit — din această cauză îl folosim cu stîngeneală — dar ce-i de vină reporterul dacă situaţia ţării din acea epocă nu-i poate oferi alt epitet la fel de plastic ?

Ignorare, rol periferic — şi asta cu atît mai nedrept şi mai trist, cu cît România dădea gînditori de frunte, minţi luminate în ştiinţă şi tehnică, în cultură şi politică internaţională.

Cifra 26 are cuvîntul. Acesta era numărul statelor cu care în 1947 regatul întreţinea relaţii diplomatice. Despre natura acestor relaţii, despre rolul reprezentanţelor străine care se amestecau fără sfială în treburile interne ale ţării sau care funcţionau ca adevărate anexe ale reprezentanţelor marilor monopoluri — despre toate acestea nu mai insistăm în rindurile de faţă.

Are cuvîntul, acum, cifra 101. Ea reprezintă numărul de state cu care Republica Socialistă România întreţine legături politico-diplomatice şi consulare. 101 fire pornesc de aici, din spaţiul de la Dunăre şi Carpaţi, către toate continentele, către întreaga lume. Dar spectaculoasa creştere nu este numai de ordin cantitativ ci, în primul rînd, ea dă relief unei noi calităţi în acest domeniu. Să ne gîndim numai la factorii care afirmă azi Republica Socialistă România în lume, îi asigură stima, respectul şi admiraţia atîtor popoare, în forumurile internaţionale. Pentru că fiecare nouă parafare de relaţii diplomatice, fiece schimb de scrisori de acreditare exprimă, dincolo de actul protocolar, marele interes pentru ţara noastră.

Interes determinat, în primul rînd, de faptul că, lichidînd starea de înapoiere moştenită de la vechiul regim, poporul nostru îşi făureşte în Republica noastră, cu paşi „de o sută de poşte", o ţară nouă, modernă. Şi mulţi vor să afle „secretele", explicaţia acestui avînt în construcţie — iar unii chiar îşi exprimă dorinţa de a obţine sprijin pentru propriul progres.

Este un interes care izvorăşte, totodată, din faptul că România socialistă s-a afirmat, în toate împrejurările ce au confruntat omenirea în ultimele decenii, ca o ţară a păcii. Dornică să stringă tot mai trainic legăturile de prietenie cu prietenii. Dornică să trăiască în bună pace cu toţi ceilalţi. O ţară care s-a făcut şi se face cunoscută printr-o activitate externă dinamică, constructivă, raţională, ce slujeşte neabătut idealurile de libertate şi prosperitate ale tuturor şi propagă fără răgaz principiile supreme ale legalităţii şi justiţiei internaţionale, devenite adevărată cartă în constituirea tuturor legăturilor exterioare ale Republicii. Este raţiunea tuturor actelor şi iniţiativelor politice ale diplomaţiei româneşti, multe dintre ele cu un ecou deosebit în conştiinţa politică a epocii noastre.

Despre toate acestea vorbeşte cifra 101. Şi mai există o parantezã, căreia merită să i se dea, de asemenea, cuvîntul. Respectiv că, numai în perioada de după Congresul al IX-lea al P.C.R., numărul statelor cu care Republica Socialistă România are relaţii diplomatice a crescut cu 30 — adică numai în aceşti ani mai mult decît totalul statelor cu care avea relaţii regatul României. „Putem spune — declara de la tribuna Congresului al X-lea al Partidului Comunist Român tovarăşul Nicolae Ceauşescu — că niciodată în istoria sa România nu a desfăşurat o politică internaţională şi nu a avut atît de mulţi prieteni ca astăzi".

...Două cifre au cuvîntul. Dincolo de datele în sine, conţinutul lor reflectă două realităţi diametral opuse : una acuză ; cealaltă — afirmă şi evidenţiază.

Sceptrul răspunderii publice

(Urmare din pag. I)

brica de frigidere din Găeşti şi am luat parte la o asemenea acţiune. Dar, mai presus de toate, există un rezultat care mă bucură cu deosebire: anul acesta s-a soldat pentru centrala noastră nu numai cu succese în producţie, dar şi cu faptul că n-am avut nici un accident grav.

CÎTE TONE VOR AVEA CUVINTELE ?

— Cînd îmi spun părerea în consiliu, ştiu că fiecare vorbă a mea are greutate — ne spune **Gheorghe Guşu,** membru în consiliul de conducere al cooperativei agricole de producţie Avrămeni, judeţul Botoşani. Greutate care se cîntăreşte în kilograme sau chiar cu tona ! Mă voi referi doar la o propunere din cele pe care le-am făcut ca membru al consiliului. De mulţi ani, pe unele suprafeţe cu culturi în pantă au apărut izvoare de coastă, împiedicînd întreţinerea culturilor, stînjenind mecanizarea lucrărilor. Se obţinea o recoltă cu mult mai mică decît ar fi fost firesc. M-am gîndit şi eu ce m-am gîndit şi am propus ca, încă din acest an, să se execute canale de desecare pentru scurgerea apei. Propunerea a fost însuşită şi aplicată. Pînă acum s-a executat o bună lungime de canal şi acţiunea continuă în scopul protejării grîului însămînţat în această toamnă, precum şi pentru alte culturi. Desigur, la anul vom cîntări greutatea acestei propuneri în sporuri de recolte şi, totodată, de venituri. Faptul că se aplică în viaţă propunerile mele, ca şi ale celorlalţi, te stimulează, te face să te gîndeşti mereu la bunul mers al obştii, să te uiţi mereu cu ochi de gospodar în jur, în dreapta şi stînga. Ce să zic, mergi pe cîmp nu ca vodă-n lobodă, ci ca pe moşia ta !

ÎNTRE „STATUL SÎNT EU" ŞI „STATUL SÎNTEM NOI"

— A rămas de pomină fraza cinică a acelui rege autocrat de odinioară : „Statul sînt eu !" — ne spune învăţătorul **Eugen Brinzan,** din comuna Peştişani, judeţul Gorj. Noi, cetăţenii României socialiste, putem spune azi cu deplină îndreptăţire : „Statul sîntem noi !". Dovada ? Tot ce ne punem în cap să realizăm pentru binele obştii capătă pînă la urmă chipul faptei. Vedeţi, pe mine sătenii m-au ales deputat. Prima propunere pe care am făcut-o în consiliul popular a fost să ridicăm o şcoală şi în satul Seuca, aşezat la vreo şapte kilometri de cea mai apropiată şcoală, cea din Hobiţa. Că s-a aprobat nu-i lucru de mirare, dar merita de văzut entuziasmul cu care oamenii au muncit la înălţarea ei : şi nu uitaţi că totul — apa, varul, cărămida, lemnul — trebuia cărat în spinare de-a lungul a cîţiva kilometri, pe un teren extrem de accidentat. Azi, şcoala din Seuca există ! La fel s-a întîmplat şi cînd am propus să se tragă curentul electric la Seuca. Ne-a sprijinit şi statul, au pus umărul şi cetăţenii, de fapt m-am exprimat cam greşit, că şi cetăţenii înseamnă tot stat, au adus contribuţie voluntară în bani, în muncă, au săpat vreo două sute de gropi pentru stîlpi, şi nu în locuri uşoare, ci pe dealuri, prin văi, pe pante abrupte. S-au înălţat stîlpii şi... după cum vedeţi, azi nu e casă în Seuca fără lumină electrică. Ca ziarişti, puteţi face şi o figură de stil — să scrieţi că e un fel de simbol, căci Puterea înseamnă Lumină.

MESERIA DE CETĂŢEAN CERE ŞI EA UCENICIE

— Răspunderea civică se învaţă şi ea, căci, în afară de profesia fiecăruia dintre noi, toţi sîntem datori să stăpînim la perfecţie o „meserie" comună, meseria de cetăţean — îşi exprimă punctul de vedere **Dan Vitui,** student în anul III zootehnie. Pentru mine „ucenicia" reprezintă tocmai participarea ca reprezentant al studenţilor în consiliul profesoral al Institutului agronomic „Dr. Petru Groza" din Cluj. Dar nu e o ucenicie pasivă, un simplu act de prezenţă. De nişte prezenţe formale nimeni n-are nevoie nicăieri. La una din şedinţele consiliului noi, reprezentanţii studenţilor, am propus să se sporească eficienţa aplicaţiilor practice încă în timpul anului de învăţămînt şi să vizităm mai des, în grupe mai mici, complexele zootehnice, unde lecţiile teoretice să-şi găsească imediat aplicabilitate practică, cu participarea noastră efectivă la muncă. Totodată, am propus să ni se înfăţişeze mai multe sisteme de construcţii zootehnice, nu numai acelea specifice zonei din apropierea Clujului, deoarece mare parte dintre noi vom lucra în alte părţi ale ţării. Sînt bucuros că aceste propuneri nu numai că au fost primite cu multă receptivitate de către consiliul profesoral, dar s-a şi trecut neîntîrziat la înfăptuirea lor : acum se întîmplă ca, în dese rînduri, înseşi lecţiile teoretice să fie predate nu în amfiteatru, ci pe teren, în complexele zootehnice de la Mihai Viteazu, Bonţida, Iernut, Nima. Totodată, ni s-au arătat felurite sisteme de construcţii, cu specificarea avantajelor şi dezavantajelor pentru fiecare zonă a ţării.

CE ÎNSEAMNĂ O „COMANDĂ SOCIALĂ"

— Uneori cuvîntul nostru, al oamenilor muncii, e chemat să joace rolul unui semnal fertilizator pe tărîmul culturii sau, cum se mai spune, al unei comenzi sociale — ne spune **Oscar Bock,** secretarul Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate germană din judeţul Sibiu. Să vă dau un exemplu grăitor. Nu odată s-a făcut observaţia că formaţiile de teatru în limba germană din comunele judeţului nostru nu dispun pentru împrospătarea repertoriului lor de un număr suficient de lucrări dramatice inspirate din actualitate. Ne-am făcut ecoul a numeroase sugestii şi am propus Consiliului pe ţară al oamenilor muncii de naţionalitate germană să iniţieze, împreună cu revista „Volk und Kultur" şi cu săptămînalul „Die Woche", un concurs republican de creaţie pentru noi lucrări de dramaturgie contemporană în limba germană şi în dialect săsesc. Iniţiativa a fost împărtăşită cu mult interes, iar rezultatul concursului a fost şi el deosebit de fructuos : s-au primit peste 50 de piese, din care juriul a selecţionat zece. Trebuie însă să fac şi o critică : în caietul de recomandări de repertoriu pentru formaţiile teatrale de amatori pe anul 1971—1972, elaborat de centrul de îndrumare a creaţiei populare şi a mişcării artistice de masă, nu au fost incluse încă aceste piese. Este necesară o revenire, căci sînt lucrări bune, folositoare, desigur, în primul rînd pentru formaţiile artistice în limba germană, dar şi pentru alţi amatori.

...ACTUL DE DECIZIE S-A NĂSCUT PE LOC

În locul unui răspuns la întrebarea anchetei, publicăm mai jos cîteva constatări făcute de corespondentul nostru în comuna Viziru din judeţul Brăila :

„Cînd deputaţii din circumscripţiile electorale ale comunei au prezentat în faţa alegătorilor dări de seamă, un şir de cetăţeni au făcut diferite propuneri pentru dezvoltarea şi înfrumuseţarea comunei lor, pentru mai buna gospodărire a contribuţiilor lor băneşti. De pildă, ţăranul cooperator Ion Zamfir a propus să se construiască o sală de festivităţi pentru desfăşurarea activităţilor cultural-educative. Un alt cetăţean, Gheorghiţă Dobre, a propus să se toarne trotuare de asfalt şi pe străzile laterale ale comunei, iar profesoara Aglaia Popescu a arătat că este neapărată nevoie ca la şcoala generală nr. 1 să se construiască un gard din beton.

Şi iată că, în ziua în care am vizitat comuna, toate aceste propuneri se transformaseră în realitate : au fost executate 3 000 m l trotuare, s-a înălţat o sală de festivităţi, iar gardul cu grilaj împrejmuieşte clădirea şcolii".

„BIJUTERIILE" ACESTEI COROANE...

Toate monarhiile din lume şi-au făcut un titlu de glorie din „bijuteriile coroanei" : în kilogramele de briliante, rubine, safire, opale ce împodobeau aceste simboluri sclipitoare şi grele se concentra parcă însăşi Puterea.

Maiestatea Sa Poporul, cel ce de un sfert de veac s-a urcat definitiv şi irevocabil pe tronul Puterii în Republica noastră, numără în coroana sa alte bijuterii, de infinit mai mare preţ : munca, dreptatea, echitatea. Şi, mai ales, înaltul spirit civic de răspundere.

Răspundere pentru soarta „statului care sîntem noi".

Victor BÎRLĂDEANU

Au colaborat : Ion MANEA, Nicolae ZAMFIRESCU, Mihail DUMITRESCU, BARTUNEK Istvan, Alexandru MUREŞAN, Nicolae BRUJAN, N. Gr. MĂRĂŞANU

cinema

● **Love Story :** SALA PALATULUI — 11 (seria de bilete — 3981), 14 (seria de bilete — 3955), 17,15 (seria de bilete — 3948), 20,15 (seria de bilete — 3949).

● **B.D. la munte şi la mare :** PATRIA — 10; 12,30; 16; 18,30; 21, LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, FAVORIT — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30, MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● **Sorgul roşu :** FESTIVAL — 9; 12; 14,45; 17,30; 20.30.

● **Nici un om pentru Camp Dietrick :** VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20.45.

● **Gara bielorusă :** CENTRAL — 9.15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.

● **Cea mai frumoasă soţie :** SCALA — 9; 11,15; 13.30; 16; 18,30; 21, BUCUREŞTI — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.

● **Decolarea :** VOLGA — 9,15; 11.30; 13,45; 16; 18.15; 20,30, FLAMURA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● **Waterloo :** EXCELSIOR — 9; 12,15; 16; 19,30, AURORA — 9; 12,15; 16; 19,30.

● **Lumea minunată a fraţilor Grimm** — 9,15; 11,45; 14, **Căderea Imperiului roman** — 16,30; 19.45 : CAPITOL.

● **Program de desene animate** — 9; 10, **Pîlcul vrăjitor** — 11,30; 13,30, **Hugo şi Josefina** — 16; 18,15, **Chemarea destinului** — 20,30 : DOINA.

● **Cînd comedia era rege** — 9—19,30 în continuare, **Program de documentare româneşti** — 20,15 : TIMPURI NOI.

● **Contele de Monte Cristo** — 10; 13, **Malec destinţează prohibiţia** — 15.30; 18,45, **Cei patru călăreţi ai apocalipsului** — 21 : CINEMATECA (sala Union).

● **Trenul :** FEROVIAR — 9,15; 12; 15; 17,45; 20,30, MELODIA — 9,15; 12.15; 15,15; 18; 20,45, GLORIA — 9; 12; 14,45; 17,30; 20,30.

● **Mihail Strogoff :** DRUMUL SĂRII — 15; 17,30; 20, GIULEŞTI — 15,30; 17,45; 20.

● **12 oameni furioşi :** GRIVIŢA — 9; 11; 13; 16; 18,15; 20,30, TOMIS — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.

● **Poveste sîngeroasă :** FERENTARI — 15.30; 17,45; 20.

● **Anna celor o mie de zile :** BUCEGI — 16; 19,15, MIORIŢA — 12,30; 16; 19,30.

● **Palatul de cleştar :** MIORIŢA — 9.

● **Pădurea de mesteceni :** FLOREASCA — 15,30; 18; 20,15.

● **Saltul :** CRINGAŞI — 15,30; 18; 20,15.

● **Unchiul Vania :** VITORUL — 15,45; 18; 20.15.

● **Castanele sînt bune :** BUZEŞTI — 15.30; 18; 20.15.

● **Asediul :** LIRA — 15,30; 18; 20,15.

● **Tick... Tick... Tick... :** LUMINA — 9—19,45 în continuare.

● **Oliver :** POPULAR — 15,30; 19.

● **Zestrea domniţei Ralu : Săptămîna nebunilor :** MUNCA — 15,30; 19.

● **Marele premiu :** FLACĂRA — 15,30; 19, RAHOVA — 15,30; 19.

● **Duel straniu :** LAROMET — 15,30; 17,30; 19,30.

● **Aeroportul :** VITAN — 15,30; 19.

● **Ritmuri spaniole :** ARTA — 15,30; 18; 20.15.

● **Articolul 420 :** ÎNFRĂŢIREA ÎNTRE POPOARE — 15,30; 19.

● **Steaua de tinichea :** UNIREA — 15,30; 18; 20.

● **Hello, Dolly ! :** PACEA — 16; 19.

● **Sunetul muzicii :** MOŞILOR — 15,30; 19.

● **O floare şi doi grădinari :** COSMOS — 15.30; 19.

● **Floarea de cactus:** PROGRESUL — 15,30; 18; 20.

teatre

● **Opera Română : Decebal** — 19,30.

● **Teatrul de operetă : Logodnicul din Lună** — 10,30: **Plutaşul de pe Bistriţa** — 19,30.

● **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) : **Surorile Boga** — 15; **Take, Ianke şi Cadîr** — 20, (sala Studio) : **Jocul de-a vacanţa** — 20.

● **Teatrul de comedie : Cher Antoine** — 20.

● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra"** (sala din bd. Schitu Măgureanu) : **Ziariştii** — 10,30; (sala din str. Alex. Sahia) : **Domnişoara de Belle-Isle** — 10.30.

● **Teatrul Mic : Preţul** — 19,30.

● **Teatrul „C. I. Nottara"** (sala Magheru) : **Bună seara, domnule Wilde** — 19,30.

● **Teatrul Giuleşti : Freddy** — 19,30.

● **Teatrul „Ion Creangă" : Cocoşelul neascultător** — 10.

● **Teatrul „Ţăndărică"** (sala din Calea Victoriei) : **Ninigra şi Aligru** — 15; (sala din str. Academiei) : **Tigrisorul Petre** — 15.

● **Teatrul evreiesc de stat : Adam şi Eva** — 19.30.

● **Ansamblul artistic „Rapsodia română" Concert de muzică populară românească** — 19.30.

● **Teatrul de revistă şi comedie „Ion Vasilescu" : Siciliana** — 19.30.

● **Teatrul satiric-muzical „C. Tănase"** (sala Savoy) : **Bimbirică** — 19,30; (sala din Calea Victoriei nr. 174) : **Groapa** — 19,30.

● **Circul „Globus" : Parada risului** — 19.30.

tv

PROGRAMUL I

16,00—17,00 Lecţii TV pentru lucrătorii din agricultură. Utilizarea eficientă a irigaţiilor la porumb, sfeclă de zahăr şi lucernă.

17,30 Emisiune în limba maghiară.

18,30 La volan — emisiune pentru conducătorii auto.

18,50 Tragerea de amortizare ADAS.

19.00 Panoramic ştiinţific. Retrospectivă '71. Emisiune de Corneliu Rusu şi Constanţa Stănciulescu.

19,20 1001 de seri. Povestiri de iarnă.

19.30 Telejurnalul de seară.

20,00 Vîrstele ţării — spectacol muzical-literar închinat zilei de 30 Decembrie, organizat la Institutul de Arhitectură „Ion Mincu" — pentru tineretul şi studenţii din Capitală. Îşi dau concursul : Traian Stănescu, Lucia Mureşan, Mariana Cercel, Emil Hossu, Filimon Samoilă şi corul Radioteleviziunii dirijat de Aurel Grigoraş. Scenariul Adrian Munţiu. Regia Petre Meglei.

20.30 Tinerii despre ei înşişi. Avanpremiera revelionului.

21,15 Pagini de umor. Comici vestiţi ai ecranului şi... iubirea lor. Cu : Max Linder, Clide Coock, Lupino Lane, Monty Banks, Harold Lloyd, Ben Turpin. Emisiune de Dan Petroiu.

22,00 Mereu înainte ! Spectacol muzical-coregrafic susţinut de Ansamblul artistic al U.T.C. cu prilejul aniversării a 25 de ani de activitate. Conducerea artistică a ansamblului Marin Constantin.

22,40 Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

20,00 Concert simfonic popular interpretat de Orchestra simfonică a Radioteleviziunii. În program : 12 contradansuri de Beethoven ; Concertul pentru vioară şi orchestră nr. 1 de Nicolo Paganini — solist Ion Voicu. Dirijor : Iosif Conta.

20,45 Arta plastică. Cronica expoziţiilor bucureştene.

21,00 Buletin de ştiri.

21,05 Biblioteca pentru toţi : Mihai Eminescu (II). Sentimentul patriotic. Participă : Şerban Cioculescu, Al. Piru, Şt. Aug. Doinaş.

21,40 Film serial „Patru tanchişti şi un cîine (VII).

Manifestări consacrate Zilei Republicii

Miercuri au continuat să se desfăşoare în întreaga ţară numeroase manifestări politice, cultural-educative şi patriotice consacrate Zilei Republicii — 30 Decembrie.

În Capitală, Clubul tineretului din sectorul 4 a găzduit simpozionul „Pagini de aur din istoria patriei", iar la Casa de cultură a sectorului 3 a fost prezentată expunerea „Proclamarea Republicii — eveniment de seamă în istoria poporului român". Orchestra simfonică şi corul Filarmonicii „George Enescu" au prezentat la Ateneul Român un concert simfonic cuprinzînd lucrările din creaţia românească: „Olteneasca" şi „Brîul" de Paul Constantinescu, „Cantata Patriei" de Laurenţiu Profeta, pe versuri de Eugen Frunză şi „Concertul pentru pian" de Valentin Gheorghiu. La Casa de cultură a studenţilor a avut loc spectacolul „Pretutindeni eşti la tine acasă", în care au fost evocate, coregrafic şi poetic, realizările şi frumuseţile patriei noastre socialiste. Ateneul tineretului din sectorul 1 a organizat o discuţie cu tema „Legile adoptate de Marea Adunare Naţională — puternice verigi pentru întărirea democraţiei socialiste". În cadrul tematicii „Etic şi juridic — convergenţe actuale", la Casa prieteniei românosovietice a avut loc simpozionul „Respectul faţă de legile ţării — îndatorire patriotică a tuturor cetăţenilor". Casa de cultură „Mihail Eminescu" a găzduit o întîlnire a tineretului cu cercetaşul erou la 13 ani, Haralambie Mateescu, veteran de război. În sala ansamblului „Rapsodia Română" a fost prezentat un spectacol în cinstea fruntaşilor în producţie de la cooperativa „Electrobobinajul".

În 12 întreprinderi industriale şi unităţi economice din municipiul Deva au avut loc adunări festive şi expuneri consacrate aniversării proclamării republicii, la care au luat cuvîntul activişti de partid şi de stat, oameni de ştiinţă şi cultură.

O adunare festivă, prilejuită de acest eveniment, la care au luat parte numeroşi muncitori, ingineri şi tehnicieni, a avut loc la Uzina constructoare de maşini agricole „7 Noiembrie" din Craiova.

Manifestări asemănătoare s-au desfăşurat şi la casele de cultură din Calafat, Segarcea, Filiaşi şi Băileşti, precum şi la căminele culturale din numeroase localităţi rurale.

Celei de-a 24-a aniversări a Republicii i-au fost consacrate, de asemenea, numeroase manifestări, care au avut loc în localităţi şi centre industriale din judeţul Hunedoara. La Casa de cultură a sindicatelor din Petroşani a avut loc în prezenţa unui mare număr de cetăţeni simpozionul „Ziua patriei", iar în centrul minier Vulcan s-a desfăşurat o amplă acţiune culturală pe tema „Poeţii cîntă patria şi partidul".

La căminele culturale din Cujmir, Devesel, Rogova, Brezniţa-Motru, Corcova, Butoieşti, Dîrvari, Godeanu, Hinova, Ilovăţ din judeţul Mehedinţi au fost organizate expuneri despre semnificaţia Zilei de 30 Decembrie, urmate de programe artistice. La Floreşti, Dumbrava, Bala, Strehaia, Orşova, Jiana, Plavişeviţa şi Prunişor s-au desfăşurat montaje literar-muzicale intitulate „Te slăvesc patria mea", „24 de trepte pe coordonatele de aur ale României", „Am o ţară ca o floare". La Tr. Severin, Baia de Aramă, Vînjuleţ, Timna şi Stîngăceaua s-au organizat seri literare prilejuite de marea sărbătoare a poporului nostru.

La Casa de cultură din oraşul Dr. Petru Groza, formaţiile artistice din localitate au prezentat spectacolul „Te cîntăm, te slăvim, scumpă Românie". Adunări, expuneri, recitaluri de versuri şi programe artistice — în cinstea măreţului eveniment — au avut loc şi la casele orăşeneşti de cultură din Salonta, Marghita, Aleşd şi Beiuş.

(Agerpres)

Aniversarea unor întreprinderi

BACĂU (Corespondentul „Scînteii", Gh. Baltă): La clubul minerilor din Tg. Ocna a avut loc ieri o festivitate în cadrul căreia colectivul întreprinderii „Salina" a sărbătorit 80 de ani de la inaugurarea primei galerii de exploatare a sării. Cu acest prilej, inginerul Mircea Brumă, directorul întreprinderii, a arătat că, în ultimii ani, producţia a fost modernizată, tehnica şi metodele avansate de exploatare a sării făcîndu-şi loc tot mai mult în cadrul acestei unităţi. Capacitatea de producţie a minei de la Tg. Ocna satisface în întregime nevoile marilor uzine chimice de pe Valea Trotuşului.

În încheierea festivităţii, într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanţii la această adunare au adresat **C.C. al P.C.R., personal tovarăşului Nicolae Ceauşescu**, o telegramă prin care asigură conducerea partidului şi statului nostru că îşi vor consacra întreaga putere şi capacitate de muncă pentru realizarea exemplară a obiectivelor ce le revin din actualul plan cincinal, dîndu-şi astfel contribuţia la îndeplinirea măreţului program elaborat de Congresul al X-lea al partidului.

Fabrica de cherestea din Putna, una dintre cele mai vechi unităţi de prelucrare a lemnului din nordul Moldovei, şi-a sărbătorit miercuri după-amiază 80 de ani de existenţă.

La adunarea festivă ce a avut loc în sala noului cămin cultural, inaugurat cu acest prilej, au luat parte Emil Bobu, prim-secretar al Comitetului judeţean de partid Suceava, numeroşi săteni din localitate, invitaţi.

Extinsă şi modernizată în anii socialismului, întreprinderea dispune în prezent de hale spaţioase de producţie, de utilaje de mare randament, ceea ce a determinat creşterea de patru ori a productivităţii muncii faţă de anul 1950. Paralel cu dezvoltarea unităţii, pentru muncitorii şi forestierii Putnei s-au creat condiţii bune de muncă şi viaţă, comuna dispunînd astăzi de o largă reţea de unităţi comerciale bine aprovizionate, şcoli, dispensare, casă de naşteri, cinematograf, alte dotări social-culturale.

Colectivul de muncă al fabricii sărbătorite a trimis o telegramă **Comitetului Central al P.C.R., tovarăşului Nicolae Ceauşescu**, prin care îşi exprimă recunoştinţa faţă de grija pe care partidul şi statul nostru o poartă pentru dezvoltarea armonioasă a tuturor localităţilor ţării. Ei îşi manifestă, totodată, hotărîrea fermă de a contribui tot mai activ la transpunerea în viaţă a sarcinilor ce se desprind din actualul plan cincinal, la înfăptuirea măreţului program de înflorire multilaterală a României socialiste.

(Agerpres)

Abonamente la ziare şi reviste pe anul 1972

În aceste zile, în întreaga ţară se desfăşoară acţiunea de abonare la ziare şi reviste pentru anul 1972. În afara noilor abonaţi, al căror număr este în continuă creştere, abonaţii acestui an sînt rugaţi să-şi reînnoiască din timp abonamentele, spre a le putea primi, în continuare, în bune condiţii, încă din primele zile ale anului viitor. Abonamentele se primesc la oficiile şi factorii poştali, difuzorii de presă din întreprinderi, instituţii şi de la sate din întreaga ţară.

Tragerile la sorţi ale libretelor de economii pentru construirea de locuinţe şi libretelor de economii cu cîştiguri în materiale de construcţie

Casa de Economii şi Consemnaţiuni face cunoscut că în ultima decadă a lunii ianuarie 1972 vor avea loc tragerile la sorţi pentru trimestrul IV a.c. ale libretelor de economii pentru construirea de locuinţe şi libretelor de economii cu cîştiguri în materiale de construcţie.

Cu prilejul tragerii la sorţi a libretelor de economii pentru construirea de locuinţe, Casa de Economii şi Consemnaţiuni va acorda 19 cîştiguri în bani, cu valori individuale de 40 000 lei, 20 000 lei şi de 15 000 lei, iar la tragerea la sorţi a libretelor cu cîştiguri în materiale de construcţie se vor acorda 36 de cîştiguri cu valori între 20 000 lei şi 5 000 lei.

În afara acestor cîştiguri, titularii libretelor mai sus menţionate beneficiază şi de avantajele generale ale păstrării banilor la C.E.C.: garantarea de către stat a sumelor depuse, depunerile putînd fi retrase oricînd; păstrarea secretului privind numele depunătorilor şi operaţiunile efectuate; scutirea de impozite şi taxe a depunerilor, dobînzilor şi cîştigurilor.

Pînă la data de 31 decembrie a. c., inclusiv, unităţile C.E.C. emit librete de economii pentru construirea de locuinţe şi librete de economii cu cîştiguri în materiale de construcţie, care dau dreptul titularilor să participe la tragerile la sorţi pentru trimestrul I/1972.

Tragerea specială LOTO a Revelionului

Administraţia de Stat Loto-Pronosport organizează la 1 ianuarie 1972 tradiţionala tragere specială Loto a Revelionului. Se vor atribui numeroase cîştiguri: autoturisme „DACIA-1 300", „DACIA 1 100", „SKODA S. 100"; excursii în ITALIA cu avionul (durata circa 8 zile), excursii în TURCIA cu autocarul (durata circa 7 zile); premii în numerar de valoare variabilă şi premii fixe în bani.

La tragerea specială LOTO a Revelionului din 1 ianuarie 1972 se poate participa pe bilete de 2 lei, 5 lei şi 15 lei. Se vor extrage 36 de numere şi se vor atribui 25 de categorii de cîştiguri.

La extragerile I şi a II-a obişnuite **TOATE BILETELE AU DREPTUL SĂ OBŢINĂ AUTOTURISME ŞI EXCURSII LA JOCURILE OLIMPICE DE VARĂ „MÜNCHEN 1972"** în cadrul valorii unitare a cîştigurilor.

CRONICĂ

Prin decret al Consiliului de Stat, tovarăşul Ioan Ceterchi a fost numit în funcţia de preşedinte al Consiliului Legislativ.

Prin acelaşi decret, tovarăşul Emil Nicolcioiu a fost numit în funcţia de prim-vicepreşedinte al Consiliului Legislativ.

INFORMAŢII

Miercuri a părăsit Capitala delegaţia Organizaţiei pentru turism pe întreaga Chină, condusă de Din Ven-wei, care, la invitaţia Ministerului Turismului a făcut o vizită de prietenie în ţara noastră. Delegaţia a purtat convorbiri la Ministerul Turismului şi a vizitat întreprinderi şi obiective de interes turistic.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, oaspeţii au fost salutaţi de Ion Cosma, ministrul turismului, de cadre de conducere din minister.

Erau prezenţi membri ai Ambasadei Republicii Populare Chineze la Bucureşti.

(Agerpres)

Întoarcerea din U.R.S.S. a delegaţiei de activişti ai P.C.R.

Delegaţia de activişti ai Partidului Comunist Român, condusă de tovarăşul Andrei Vela, membru supleant al C.C. al P.C.R., şef de secţie la C.C. al P.C.R., care, la invitaţia Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a făcut o vizită de schimb de experienţă în U.R.S.S., s-a înapoiat miercuri dimineaţa în Capitală.

La sosire, în Gara de Nord, delegaţia a fost salutată de Petre Dumitrică, şef de secţie la C.C. al P.C.R., de activişti de partid.

Au fost de faţă V. S. Tikunov, ministru consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

(Agerpres)

vremea

Ieri în ţară: Vremea s-a menţinut închisă, îndeosebi în sudul şi estul ţării, unde ceaţa a persistat şi pe alocuri s-a produs chiciură, iar în sudul Munteniei şi în Dobrogea, polei din burniţă. Ceaţă locală s-a mai produs în Banat, Crişana şi estul Transilvaniei. Vîntul a suflat în general slab. Temperatura aerului la ora 14 oscila între minus 6 grade la Onceşti şi plus 5 grade la Oraviţa. **În Bucureşti:** Vremea s-a menţinut închisă, cu ceaţă persistentă şi burniţă. Vîntul a suflat în general slab. Temperatura maximă a fost de zero grade.

Timpul probabil pentru zilele de 31 decembrie, 1 şi 2 ianuarie. În ţară: Vreme în general umedă şi în răcire. Cerul va fi mai mult acoperit. Vor cădea precipitaţii în jumătatea de nord a ţării, sub formă de lapoviţă şi ninsoare, iar în rest, la început burniţă şi ploaie, cu transformare apoi în lapoviţă şi ninsoare. Vîntul va prezenta intensificări de scurtă durată, predominînd din sectorul nord-estic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 10 grade şi zero grade, mai coborîte în nordul ţării şi în depresiuni, iar maximele vor oscila între minus 6 şi plus 4 grade. **În Bucureşti:** Vreme în general umedă şi în răcire. Cerul va fi mai mult acoperit. Vor cădea precipitaţii, la început sub formă de burniţă şi ploaie, apoi se vor transforma în lapoviţă şi ninsoare. Vîntul va prezenta intensificări de scurtă durată din sectorul nord-estic. Temperatura aerului în scădere uşoară.

CU PRILEJUL CELEI DE-A XIII-A ANIVERSĂRI A ZILEI NAŢIONALE A REPUBLICII CUBA

Adunare festivă la uzinele „Semănătoarea"

La uzinele „Semănătoarea" din Capitală, miercuri a avut loc o adunare festivă, organizată de Comitetul municipal Bucureşti al P.C.R. şi Institutul român pentru relaţiile culturale cu străinătatea, cu prilejul celei de-a XIII-a aniversări a Zilei naţionale a Republicii Cuba.

Au participat funcţionari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, activişti de partid, un mare număr de muncitori din întreprindere. Au luat parte membri ai Ambasadei Republicii Cuba la Bucureşti.

Adunarea a fost deschisă de Nicolae Matei, secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R.

Despre semnificaţia acestui eveniment în istoria poporului cubanez a vorbit Mihnea Gheorghiu, membru al C.C. al P.C.R., prim-vicepreşedinte al Institutului român pentru relaţiile culturale cu străinătatea. El a subliniat că oamenii muncii din patria noastră împărtăşesc din toată inima bucuria pe care o încearcă astăzi poporul frate cubanez cu ocazia aniversării marii victorii de la 1 ianuarie 1959, care a inaugurat o eră nouă în istoria Cubei. Într-o perioadă istorică scurtă, bravul şi harnicul popor cubanez, sub conducerea partidului său comunist şi a guvernului revoluţionar în frunte cu comandantul Fidel Castro, a obţinut succese importante în toate domeniile de activitate, a ştiut să contracareze acţiunile duşmănoase din partea imperialismului. După ce a trecut în revistă realizările poporului cubanez pe calea edificării noii societăţi, vorbitorul a spus: întregul nostru popor urmăreşte cu caldă simpatie lupta poporului cubanez pentru apărarea cuceririlor revoluţionare, marile sale succese obţinute în opera de făurire a societăţii socialiste. Vorbitorul a arătat că între Republica Socialistă România şi Republica Cuba s-au stabilit trainice legături de prietenie şi colaborare. Colaborarea economică şi tehnico-ştiinţifică, acordurile comerciale semnate între cele două ţări, schimburile culturale, vizitele reciproce ale unor importante personalităţi ale vieţii politice, ca şi vizitele unor delegaţii de partid, de stat şi ale diferitelor organizaţii obşteşti, a arătat el, au făcut ca relaţiile dintre România şi Cuba să cunoască o dezvoltare fructuoasă, pozitivă, spre binele ambelor ţări şi popoare.

A luat apoi cuvîntul Nicolas Rodriguez Astiazarain, ambasadorul Republicii Cuba la Bucureşti. După ce a transmis calde felicitări colectivului de salariaţi ai marii uzine bucureştene pentru succesele obţinute, vorbitorul a trecut în revistă principalele realizări înregistrate de poporul cubanez în opera de edificare a socialismului. Triumful insurecţiei poporului cubanez în anul 1959, a spus ambasadorul, a marcat începutul unei noi etape de luptă în care toţi cubanezii depun eforturi susţinute în bătălia împotriva subdezvoltării, pentru construirea unei noi societăţi şi formarea omului nou. În cursul acestor ani de îndîrjită muncă colectivă, Cuba a reuşit să devină dintr-o ţară înapoiată, cu peste 30 la sută din populaţie analfabetă, o ţară în curs de dezvoltare, cu unul din cele mai mici procente de populaţie neştiutoare de carte. În domeniul economic au fost create numeroase surse de energie, s-au deschis mine părăsite de capitalişti şi se lucrează intens la dezvoltarea tuturor ramurilor în vederea lichidării grabnice a înapoierii economice lăsate de capitalişti. Sîntem ferm convinşi că victoria noastră se va adăuga celor obţinute de alte ţări socialiste, care, la fel ca şi România, au obţinut o dezvoltare economică surprinzătoare.

Ambasadorul cubanez a subliniat apoi că legăturile de prietenie care unesc Cuba şi România sînt indestructibile. Poporul cubanez, a spus vorbitorul, se bucură de succesele obţinute de oamenii muncii din România în construcţia socialismului. Faptul că sîntem două popoare de origine latină, a arătat în încheiere Nicolas Rodriguez Astiazarain, contribuie de asemenea la o mai bună înţelegere a caracterului şi a obiceiurilor noastre.

Cei prezenţi au vizionat apoi un program artistic susţinut de formaţii din întreprindere şi de artişti ai unor teatre bucureştene.

În Editura politică a apărut, sub egida Institutului de studii istorice şi social-politice de pe lîngă C.C. al P.C.R., lucrarea

„File din istoria U.T.C."

Sărbătorirea Uzinei mecanice din Sibiu

(Urmare din pag. I)

Pentru contribuţia adusă la industrializarea ţării, participarea activă a colectivului la opera de construire a socialismului şi meritele sale în promovarea progresului tehnic al economiei naţionale, cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la înfiinţare, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a conferit „Ordinul Muncii" clasa I Uzinei mecanice din municipiul Sibiu. Cu acelaşi prilej, pentru merite deosebite în muncă, 13 muncitori, maiştri, ingineri şi funcţionari au fost distinşi cu „Ordinul Muncii" clasa I, a II-a şi a III-a, iar 32 cu Medalia Muncii.

Mulţumind pentru distincţiile acordate, ing. Vasile Vasu, directorul uzinei, a arătat că acest semn de înaltă preţuire stimulează colectivul de muncă al unităţii la obţinerea în viitor a unor rezultate şi mai bune. Schiţînd un istoric al întreprinderii, vorbitorul a relevat că modestele ateliere de acum cinci decenii au devenit în anii socialismului o unitate modernă a industriei româneşti.

În cuvîntul lor, Albert Domokos, Martin Schobel şi Ioan Nemes au mulţumit, în numele celor decoraţi, pentru distincţiile conferite, subliniind că ele reprezintă pentru întregul colectiv al uzinei un îndemn pentru a munci şi mai bine în viitor.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, participanţii la adunare au adoptat textul unei telegrame adresate **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarăşului Nicolae Ceauşescu**, în care se spune, printre altele: „Înscriindu-ne în efortul constructiv general al poporului nostru pentru traducerea în viaţă a politicii interne şi externe a partidului şi statului, stimulaţi de programul de educaţie socialistă, sîntem hotărîţi să sporim contribuţia la dezvoltarea economiei, la progresul multilateral al societăţii noastre, să facem din fiecare minut de muncă, din fiecare produs executat la cei mai ridicaţi parametri calitativi şi de eficienţă o chestiune de înalt patriotism".

La apariţia revistei de sociologie „VIITORUL SOCIAL"

A văzut lumina tiparului primul număr al revistei de sociologie „Viitorul social" care apare sub îndrumarea Academiei de ştiinţe Sociale şi Politice şi a Comitetului Naţional de Sociologie. Pentru a informa publicul larg asupra scopurilor noii reviste, redacţia ziarului nostru s-a adresat redactorului ei şef, prof. univ. CONSTANTIN NICUŢĂ.

Opinia publică a fost informată prin presă despre apariţia revistei de sociologie „VIITORUL SOCIAL". V-am ruga să ne relataţi, desigur, în mod succint despre profilul revistei.

Apariţia revistei de sociologie „Viitorul social" se înscrie în ansamblul de măsuri preconizate de Comitetul Naţional de Sociologie şi de Secţia de Sociologie a Academiei de Ştiinţe Sociale şi Politice, în vederea îndeplinirii sarcinilor trasate de partid cercetării ştiinţifice din domeniul ştiinţelor sociale. Revista va pune la dispoziţie paginile sale pentru publicarea acelor studii şi lucrări consacrate problemelor sociologice pe care le ridică dezvoltarea economică, socială şi politică, ideologică şi culturală a ţării.

Pornind de la aceste premise, „Viitorul social" va acorda atenţie problemelor de teorie socială şi de istorie a doctrinelor sociologice, ceea ce va permite o afirmare tot mai largă şi mai multilaterală a poziţiei marxiste în sociologie. Se va asigura publicarea unui număr important de cercetări de teren din domeniul industriei, agriculturii, precum şi din celelalte domenii ale realităţii sociale. O pondere deosebită vor avea studiile de sociologie economică şi de demografie socială, dar în acelaşi timp se vor examina şi probleme ale sociologiei literaturii, artelor, culturii, învăţămîntului şi educaţiei. Ne propunem, de asemenea, să tratăm larg problemele de prognoză socială şi de planificare socială.

Întrucît în vara anului 1972 urmează să se ţină la Bucureşti un important congres de ştiinţă a viitorului, organizat de Comitetul Naţional Român împreună cu Comitetul Internaţional de Futurologie, sociologii şi specialiştii români vor pregăti lucrări de profil care îşi vor găsi reflectare în paginile „Viitorului social". Cercetarea zonală şi judeţeană va reţine în mod deosebit atenţia revistei. Un spaţiu important intenţionăm să-l rezervăm notelor de lectură, recenziilor, cronicilor. Prin rubrica „Paginile cititorilor", vom oferi cititorilor revistei posibilitatea de a-şi comunica observaţiile cu privire la desfăşurarea realităţilor sociale, sau la diferitele studii şi cercetări publicate. Astfel se va stimula o cît mai vie legătură, un cît mai rodnic dialog între redacţie şi cititori, precum şi între cititorii înşişi.

Un loc important îl vor avea în revista noastră interviurile şi declaraţiile unor colaboratori interni şi externi.

Căror necesităţi este menită să le răspundă această revistă; care sînt obiectivele, ţelurile pe care şi le propune „VIITORUL SOCIAL"?

Viaţa societăţii, formele de organizare, mecanismul general al funcţionării ei oferă un vast cîmp cercetării sociologice. Este cunoscut că partidul a ridicat în faţa acestei cercetări înalte exigenţe, care au fost reafirmate şi cu prilejul plenarei C.C. al P.C.R. din 3—5 noiembrie 1971. Cercetătorii din domeniul ştiinţelor sociale sînt chemaţi nu numai să constate sau să descrie diferitele aspecte ale realităţii sociale, ci să semnaleze elementele noi, să formuleze propuneri şi soluţii care să poată fi adoptate de factorii de decizie, în scopul perfecţionării vieţii sociale.

În această perspectivă, se conturează şi *necesitatea* unei reviste de sociologie.

„Viitorul social" are rolul de a realiza, din perspectiva sociologică, o mai bună reflectare a realităţii sociale sub toate aspectele ei, de a impulsiona studierea proceselor sociale în vederea unei dirijări optime a acestora.

Dorim şi nădăjduim că, prin întregul ei conţinut, revista va contribui la creşterea nivelului calitativ al mişcării sociologice din ţara noastră, la o tot mai strînsă legătură dintre cercetarea ştiinţifică, producţie, învăţămînt, la asigurarea comenzii sociale faţă de sociologie şi îmbunătăţirea modului de prezentare din partea sociologilor a soluţiilor pe baza unei tot mai profunde cunoaşteri a realităţilor sociale. Revista îşi propune, de asemenea, să răspundă nevoii unei mai ample şi mai profunde informări a cititorilor despre mişcarea sociologică din ţară şi din străinătate, să stimuleze dialogul intern şi internaţional de pe poziţii principiale şi exercitarea reală a spiritului critic cu privire la doctrinele sociologice.

Revista de sociologie „Viitorul social" va fi, nădăjduim, o tribună a mişcării sociologice din România, un mijloc eficace de exprimare a gîndirii sociologice vii.

Sumarul primului număr

Primul număr al revistei de sociologie **„Viitorul social"**, se deschide cu un cuvînt înainte semnat de MIRON CONSTANTINESCU. Revista publică, în continuare, articolele: **Prognoza dezvoltării economice şi sociale a României socialiste** de MANEA MĂNESCU, **Ştiinţa şi puterea** de VALTER ROMAN, **Democraţie, creaţie şi acţiune socială** de CONSTANTIN VLAD, **Cercetarea sociologică zonală** de AL. BĂRBAT (Iaşi), **Nu terapie, ci structurarea şi restructurarea realităţii** de NICOLAE S. DUMITRU, **Precizări preliminare la studiul sistemului sociologic al lui Dumitru Drăghicescu** de VIRGIL CONSTANTINESCU, **Formalismul concepţiei sociologice gurvitchiene asupra cunoaşterii** de HARALAMB CULEA, **Informatica în ştiinţele sociale** de DRAGOŞ VAIDA.

La rubrica „Cercetări de teren" sînt inserate materialele: **Satisfacţia în viaţa profesională şi performanţele în muncă** de GH. CHEPEŞ, **Mobilitate intergeneraţii** de HONORINA CAZACU, **Implicaţii socioprofesionale ale automatizării producţiei** de PETRE CRISTEA, **Integrarea în muncă a muncitorilor nou angajaţi** de O. HOFFMAN, **Perspective de abordare structural-sociologică a grupurilor familiale** de NATALIA DAMIAN, **Fenomenul migraţional şi efectele lui în satul românesc contemporan** de G. EM. MARICA şi ION ALUAŞ (Cluj), **Motivaţii sociale şi economice ale migraţiunii forţei de muncă din C.A.P.** de MARIA FULEA, **Aspecte sociologice ale circuitului informaţional în C.A.P.** de MARIA LARIONESCU.

Revista mai cuprinde articolele: **Previziunea în concepţia sociologică a lui A. D. Xenopol** de MIRON CONSTANTINESCU — la rubrica „Comentarii"; **Îmbătrînirea demografică a populaţiei României** de VLADIMIR TREBICI — la rubrica „Demografie"; **Probleme în dezbatere ale sociologiei artei moderne** de MIRCEA POPESCU — la rubrica „Sociologia artelor"; **Cu privire la publicul contemporan de teatru** de ION ZAMFIRESCU — la rubrica „Sociologia teatrului"; **Tendinţe actuale în sociologia literaturii** de PAUL CORNEA, **Sociologia literaturii?** de MIRON CONSTANTINESCU — la rubrica „Sociologia literaturii"; **Sociologia în Polonia Populară** de VLADISLAW MARKIEWICZ (R. P. Polonă) — la rubrica „Şcoli sociologice peste hotare"; Interviul acordat de prof. univ. JANUSZ ZIOLKOWSKI, şef al catedrei de sociologie din Poznan, preşedinte al Comitetului de cercetare, planificare regională şi urbanizare al A.I.S. — la rubrica „Interviuri şi declaraţii".

În cuprinsul numărului sînt bogat reprezentate rubricile: „Viaţa ştiinţifică internă şi internaţională", „Note de lectură", „Recenzii", „Note de călătorie" şi „Paginile cititorilor".

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

UN NOU EDIFICIU SPORTIV

Palatul sporturilor din Ploieşti

PLOIEŞTI (Corespondentul „Scînteii", C. Căpraru). — Ieri, la Ploieşti, a avut loc inaugurarea Palatului sporturilor din localitate. Situat în zona de vest a oraşului, în parcul tineretului, noul edificiu sportiv se impune prin stilul şi concepţia sa arhitecturală modernă, precum şi prin polivalenţa funcţională. El cuprinde o spaţioasă sală pentru practicarea baschetului, handbalului, voleiului, boxului, gimnasticii, scrimei, tenisului de cîmp şi altele. Acest spaţiu poate fi folosit — s-au creat condiţii în acest sens — şi pentru spectacole artistice. Pe latura opusă terenului de joc a fost amplasată o tribună cu o capacitate de peste 2 000 de locuri şi care la nevoie poate fi mărită prin montarea unor bănci metalice. Proiectul Palatului sporturilor din Ploieşti aparţine arhitectului Gh. Dumitrescu de la Institutul de proiectări Prahova, constructor fiind I.S.C.M. Brazi. Sala este prevăzută cu staţie proprie de radio-amplificare, cabine şi instalaţii pentru transmisii de radio, televiziune şi telex, locuri pentru ziarişti, fotoreporteri, tabelă electronică de marcaj şi cronometraj. Instalaţiile de ventilaţie şi buna fonicitate asigură spectatorului condiţii excelente de vizionare şi audio. Mai adăugăm şi faptul că prin grija Consiliului popular municipal Ploieşti, a întreprinderii locale de sere şi parcuri, edificiului i s-a creat un cadru exterior deosebit: alei asfaltate, iluminat neon, havuzuri, un lac artificial pentru plimbări cu barca şi — prin plantări masive — multă, multă verdeaţă.

La competiţiile inaugurale a participat un numeros public ploieştean care a avut plăcutul prilej să asiste şi la un meci demonstrativ de tenis de cîmp susţinut de aşii rachetei româneşti — Ilie Năstase şi Ion Ţiriac.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

FLACĂRA OLIMPICĂ care va arde în timpul Jocurilor Olimpice de la Sapporo a ajuns la Atena ieri la amiază, unde a fost depusă pe stadionul central al oraşului. Pe ultimii 800 m ai traseului ea a fost purtată de atletul grec Zacharopoulos. Miercuri seara flacăra olimpică a fost transportată cu avionul la Sapporo.

ÎN CADRUL TURNEULUI INTERNAŢIONAL DE HOCHEI PE GHEAŢĂ DE LA COLORADO SPRINGS echipa U.R.S.S. a învins cu scorul de 13—3 (6—0, 6—0, 1—3) formaţia S.U.A. Firsov a înscris 3 puncte. La acest turneu participă şi echipa Cehoslovaciei.

PESTE 65 000 DE SPECTATORI au urmărit pe stadionul „Centenario" din Montevideo returul finalei „Cupei intercontinentale" la fotbal dintre echipele Panathinaikos Atena şi Nacional (Uruguay). După un joc cu multe faze spectaculoase, disputat într-o deplină sportivitate, fotbaliştii uruguayeni au obţinut o victorie meritată cu scorul de 2—1 (1—0), intrînd astfel în posesia preţiosului trofeu. În primul joc scorul a fost egal, 1—1.

Învingătorii, avînd în Cubilla un excelent coordonator şi în Artime un inspirat realizator, au prestat un joc tehnic la care fotbaliştii greci au răspuns printr-o angajare fizică superioară. Scorul a fost deschis în minutul 34 cînd Artime, cu o lovitură de cap, a introdus balonul în poarta lui Ekonomopoulos. În repriza a doua, Nacional a continuat să atace şi în minutul 75 acelaşi Artime a înscris din nou, majorînd scorul la 2—0 în favoarea echipei sale. În această perioadă fotbaliştii greci au acţionat mai mult pe contraatac, unde Antoniadis a ratat cîteva situaţii favorabile. În ultimul minut de joc, Domazos a şutat năprasnic de la circa 35 m şi Filakouris, prezent pe fază, a schimbat traiectoria balonului marcînd golul de onoare al formaţiei Panathinaikos.

ÎN CURSA CICLISTĂ DE ŞASE ZILE, care se desfăşoară în prezent pe velodromul acoperit din Köln, conduce perechea vest-germană Peffgen-Fritz cu 38 de puncte. Îi urmează cuplurile Pijnen-Duyndam (Olanda) — 31 puncte, Schulze — Renz (R. F. a Germaniei) — 21 puncte, Post (Olanda) — L. Pfenninger (Elveţia) — 12 puncte etc.

ECHIPA DE FOTBAL LEGIA VARŞOVIA, aflată în turneu în Ecuador, a jucat la Quito cu formaţia locală America. Fotbaliştii polonezi au obţinut victoria cu scorul de 4—0 (1—0).

COMPETIŢIA INTERNAŢIONALĂ DE HOCHEI PE GHEAŢĂ DOTATĂ CU „CUPA PONDUS" a programat, în localitatea daneză Herning, un nou meci. S-au întîlnit reprezentativele Bulgariei şi Ungariei, victoria revenind în mod surprinzător hocheiştilor bulgari cu scorul de 6—3 (2—0, 1—3, 3—0).

ÎN CADRUL „CUPEI AHEARNE" la hochei pe gheaţă, cunoscuta echipă sovietică Spartak Moscova a surclasat cu 14—4 (1—1, 4—2, 9—1) formaţia suedeză Djurgaarden. Echipa cehoslovacă Z.K.L. Brno (fără selecţionabili) a pierdut cu 2—4 (2—0, 0—2, 0—2) în faţa formaţiei suedeze Vaesteraas, iar echipele suedeze Soedertaelje şi Leksand au terminat la egalitate: 7—7 (2—0, 3—4, 2—3).

REZULTATE ÎNREGISTRATE ÎN CADRUL TURNEULUI INTERNAŢIONAL DE TENIS DE LA PORT ELIZABETH: Simplu bărbaţi (turul trei): Kalogheropoulos (Grecia) — Sander (Republica Sud-Africană) 7—5, 6—3; Jauffret (Franţa) — Meiler (R. F. a Germaniei) 6—3, 6—3; Gisbert (Spania) — Fawcett (Republica Sud-Africană) 6—4, 6—2; Edlefsen (S.U.A.) — Rudman (Republica Sud-Africană) 6—1, 6—2; **Simplu femei** (turul doi): Sally Walsh (S.U.A.) — Helen Weiner (Republica Sud-Africană) 6—3, 6—0; Janine Liefrig (Franţa) — Jane Bouwer (Republica Sud-Africană) 6—3, 6—1.

Programul unităţilor comerciale din Capitală

JOI, 30 decembrie 1971. Magazinele de desfacere cu un schimb de lucrători vor funcţiona după următorul program: magazinele alimentare, băcăniile, magazinele de produse zaharoase şi cele de mezeluri-brînzeturi: dimineaţa 7—12, după amiază 15—20,30; magazinele de produse lactate şi centrele de carne: dimineaţa 6—11, după amiază 15—20,30; depozitele de vînzare a vinului: dimineaţa 8—12, după amiază 15—20,30; centrele de pîine: dimineaţa 6—10, după amiază 15—20; magazinele de legume-fructe: dimineaţa 6,30—11, după amiază 15—20; halele şi pieţele: dimineaţa 6—10, după amiază 15—20; magazinele de produse nealimentare: dimineaţa 8,30—13, după amiază 15—20. Magazinele cu două schimburi din sectorul alimentar şi nealimentar vor funcţiona după programul obişnuit.

VINERI, 31 DECEMBRIE 1971. Magazinele de desfacere cu un schimb vor funcţiona după următorul program: magazinele alimentare, băcăniile, magazinele de produse zaharoase şi cele de mezeluri-brînzeturi: dimineaţa 7—12, după amiază 15—20,30; magazinele de produse lactate: dimineaţa 6—11, după amiază 15—20,30; centrele de carne: 6—21, cu o oră de pauză la prînz; depozitele de vînzare a vinului: dimineaţa 8—12, după amiază 15—20,30; magazinele de pîine 6—20; magazinele de legume-fructe 6,30—20; halele şi pieţele 6—20; magazinele de produse nealimentare: dimineaţa 8,30—13, după amiază 15—20. Magazinele cu două schimburi, din sectorul alimentar şi nealimentar, vor funcţiona după programul obişnuit.

SÎMBĂTĂ, 1 IANUARIE 1972. Toate unităţile comerciale vor fi închise, cu excepţia magazinelor de pîine, care vor funcţiona (50 la sută din reţea) între orele 8—11; a centrelor de desfacere a laptelui, care vor funcţiona începînd de la ora 5 şi a tutungeriilor, care vor fi deschise (50 la sută din reţea) între orele 6—11.

DUMINICĂ, 2 IANUARIE 1972. Vor funcţiona după programul zilei de duminică numai magazinele din sectorul alimentar, centrele de legume-fructe, halele şi pieţele, precum şi tutungeriile.

★

În această perioadă, unităţile de alimentaţie publică vor funcţiona după orarul obişnuit, cu excepţia unităţilor unde se organizează revelionul şi care în ziua de 31 decembrie vor întrerupe activitatea la ora 16,00, iar în ziua de 1 ianuarie vor deschide cel mai tîrziu la ora 17,00.

Farmacii deschise în zilele de 1 şi 2 ianuarie

ÎN ZILELE DE 1 şi 2 IANUARIE vor fi deschise în permanenţă — ziua şi noaptea — farmaciile nr. 2, 5, 9, 20, 22, 46, 50, 53, 69, 70, 93 şi drogheria nr. 2. De asemenea, în ziua de 1 ianuarie vor mai funcţiona, între orele 7,30—20,30, farmaciile nr. 1, 6, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 19, 23, 24, 26, 29, 31, 33, 35, 37, 40, 42, 43, 45, 49, 51, 52, 54, 57, 59, 62, 64, 71, 73, 74, 77, 78, 83, 85, 89, 90, 92, 98, 100, 103, 106, 111 şi 118. În ziua de 2 ianuarie, întreaga reţea de unităţi farmaceutice publice va funcţiona după orarul obişnuit al zilei de duminică (7,30—14,30).

viaţa internaţională

DECLARAŢIA Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Socialiste România

în legătură cu recentele bombardamente ale aviaţiei S.U.A. împotriva teritoriului R. D. Vietnam

În legătură cu recentele bombardamente ale aviaţiei Statelor Unite ale Americii împotriva teritoriului Republicii Democrate Vietnam, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Socialiste România declară:

Opinia publică din ţara noastră a luat cunoştinţă cu adîncă îngrijorare de bombardamentele efectuate de aviaţia americană asupra unor regiuni populate din Republica Democrată Vietnam, care au provocat victime şi distrugeri de bunuri materiale.

Aceste bombardamente intervin într-un moment cînd popoarele din lumea întreagă se aşteptau la găsirea unei soluţii politice pentru a se pune capăt războiului din Indochina.

Noile acţiuni agresive îndreptate împotriva Republicii Democrate Vietnam constituie o încălcare a suveranităţii şi securităţii acestui stat independent, o violare flagrantă a normelor şi principiilor dreptului internaţional, o nesocotire a cerinţelor îndreptăţite ale opiniei publice mondiale de a se pune capăt oricăror acte de război din partea Statelor Unite şi contravin declaraţiilor guvernului american cu privire la încetarea bombardamentelor.

Evoluţia evenimentelor din Vietnam, Laos şi Cambodgia demonstrează că nu pe această cale se va ajunge la încetarea războiului, ci numai prin eforturi susţinute pentru o rezolvare politică a conflictului.

Poporul român îşi exprimă în modul cel mai hotărît profunda dezaprobare faţă de noile acte de război americane şi cere încetarea imediată şi completă a bombardamentelor împotriva Republicii Democrate Vietnam.

Pronunţîndu-se în mod ferm în favoarea propunerilor în şapte puncte ale Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud, susţinute de Republica Democrată Vietnam, Republica Socialistă România declară încă o dată că trebuie să se pună capăt agresiunii americane, să fie retrase trupele S.U.A. şi ale aliaţilor lor din Indochina, să se asigure dreptul popoarelor vietnamez, laoţian şi cambodgian de a-şi hotărî singure soarta, fără nici un amestec din afară.

Poporul român îşi reafirmă deplina solidaritate şi întregul sprijin cu lupta dreaptă a poporului vietnamez şi a celorlalte popoare din Indochina pentru libertate, independenţă şi apărarea fiinţei lor naţionale, pentru cauza progresului şi păcii în lume.

Declaraţia M.A.E. al R.D. Vietnam

HANOI 29 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicităţii, la 29 decembrie, o nouă declaraţie cu privire la bombardamentele neîntrerupte ale aviaţiei americane asupra teritoriului R. D. Vietnam.

După raidurile barbare efectuate la 17 şi 18, 26, 27 şi 28 decembrie, avioanele americane au supus unor bombardamente masive o serie de obiective civile în provinciile Quang Binh şi Nghe An. În ultimele zile, se arată în declaraţie, agresorii americani lovesc neîntrerupt numeroase obiective civile, inclusiv spitale, şcoli şi gospodării agricole, aflate în adîncimea teritoriului R.D. Vietnam. Aceste acţiuni reprezintă un atentat la suveranitatea şi securitatea R. D. Vietnam şi o încălcare a angajamentelor guvernului american cu privire la încetarea bombardamentelor şi a focului pe întreg teritoriul R. D. Vietnam.

Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Vietnam condamnă cu hotărîre acţiunile militare ale Statelor Unite şi cere guvernului american să înceteze imediat toate actele care încalcă suveranitatea şi securitatea R. D. Vietnam, se arată în încheierea declaraţiei.

Vii proteste în lume

R. P. CHINEZĂ

PEKIN 29 (Agerpres). — Într-o declaraţie în legătură cu recentele bombardamente întreprinse de S.U.A. împotriva R. D. Vietnam, Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze exprimă profunda indignare a guvernului şi poporului chinez împotriva acestor acţiuni agresive şi reafirmă sprijinul lor ferm faţă de poziţia Ministerului de Externe al R. D. Vietnam, exprimată în declaraţiile sale din 18 şi 26 decembrie de condamnare a actelor de agresiune ale imperialismului american. Relevînd că guvernul S.U.A. nu a dat răspunsul cuvenit la propunerile de pace în şapte puncte ale Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud şi au obstrucţionat desfăşurarea convorbirilor de la Paris, perseverînd în războiul lor de agresiune, în declaraţie se spune: Raidurile aeriene împotriva R. D. Vietnam nu pot intimida eroicul popor vietnamez şi nu pot salva pe imperialiştii din S.U.A. de la înfrîngerea de pe cîmpurile de luptă ale Indochinei. Dacă S.U.A. vor persista în extinderea războiului lor de agresiune, ele vor avea parte doar de înfrîngeri şi mai dezastruoase, se spune în declaraţie.

Guvernul şi poporul chinez urmăresc îndeaproape acţiunile agresive ale imperialismului S.U.A. în Indochina. Poziţia poporului chinez în sprijinirea poporului vietnamez şi altor popoare indochineze în războiul lor împotriva agresiunii, pentru salvare naţională, este fermă şi de neclintit. Atîta vreme cît imperialismul S.U.A. nu încetează agresiunea, poporul chinez va sprijini în cea mai mare măsură poporul vietnamez şi celelalte popoare indochineze în războiul lor împotriva agresiunii S.U.A., pentru salvarea naţională, pînă la victoria definitivă, arată în încheiere declaraţia.

R. P. D. COREEANĂ

PHENIAN. — Ministerul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene a dat publicităţii o declaraţie cu privire la recentele bombardamente americane asupra teritoriului R. D. Vietnam. Imperialiştii americani, se arată în declaraţie, îşi intensifică bombardamentele asupra R. D. Vietnam în cadrul unor manevre vizînd extinderea războiului de agresiune din Indochina. Noile bombardamente sălbatice asupra R. D. Vietnam reprezintă un grav prejudiciu adus suveranităţii şi securităţii acestei ţări.

Poporul coreean, se subliniază în încheierea declaraţiei, va continua să sprijine activ poporul frate vietnamez în lupta sa sfîntă de rezistenţă, pentru salvarea naţională, pînă la obţinerea victoriei finale.

INDIA

DELHI — Guvernul indian a dat publicităţii o declaraţie în care îşi exprimă „profunda preocupare în legătură cu reluarea pe scară largă a bombardamentelor americane asupra teritoriului R. D. Vietnam". Declaraţia menţionează că guvernul indian s-a pronunţat împotriva unor asemenea bombardamente, încă din momentul în care acestea au început în 1965. Guvernul indian a notat cu regret că tratativele de la Paris în problema Vietnamului nu au marcat pînă în prezent un progres. Exprimînd preocuparea guvernului indian faţă de reluarea bombardamentelor americane asupra teritoriului R. D. Vietnam, declaraţia exprimă dorinţa Indiei ca acestea să înceteze imediat şi să fie angajate negocieri pentru a se pune capăt conflictului din Indochina.

FRANŢA

PARIS. — În timpul unei întrevederi cu reprezentantul diplomatic permanent al R. D. Vietnam la Paris, Vo Van Sung, ministrul de externe al Franţei, Maurice Schumann, a declarat că politica Franţei în problemele Indochinei rămîne aceeaşi, respectiv o pace pe bază de negocieri, de retragere a forţelor armate din Indochina. „Nu există altă cale de rezolvare a conflictului din Indochina decît aceea a soluţionării negociate, care să garanteze popoarelor respective posibilitatea de a trăi în pace, independenţă şi neutralitate", a subliniat Maurice Schumann.

SUEDIA

STOCKHOLM. — Guvernul Suediei condamnă reluarea de către aviaţia americană a bombardamentelor masive asupra teritoriului R.D. Vietnam. „Sîntem profund îngrijoraţi de consecinţele evenimentelor din Indochina", a declarat primul ministru Olof Palme.

CANADA

OTTAWA. — Guvernul canadian condamnă reluarea de către S.U.A. a bombardamentelor asupra teritoriului R. D. Vietnam. „Noi am declarat deschis că sîntem împotriva oricăror acţiuni care pot duce la extinderea războiului în Indochina, a afirmat în Parlament ministrul afacerilor externe al Canadei, Mitchell Sharp. Declar din nou, fără echivoc, acest lucru în legătură cu bombardarea Vietnamului de nord", a spus el.

DEMONSTRAŢII LA WASHINGTON

WASHINGTON. — În capitala Statelor Unite au avut loc o serie de demonstraţii de protest împotriva bombardării de către aviaţia americană a teritoriului R.D. Vietnam. Desfăşurate sub lozinca **„să se stabilească o dată fermă a retragerii totale a trupelor americane din Asia de sud-est"**, la demonstraţii au participat mii de locuitori ai capitalei americane. Acestora li s-au adăugat membri ai Organizaţiei **„Veteranii din Vietnam — împotriva războiului"**, care au sosit special în acest scop la Washington.

★

Marţi, 30 de deputaţi democraţi din Camera Reprezentanţilor au adresat preşedintelui S.U.A. o telegramă în care **cer încetarea imediată a raidurilor aviaţiei americane asupra teritoriului R.D. Vietnam**

★

Senatorul Edmund Muskie a cerut preşedintelui S.U.A., Richard Nixon, **încetarea imediată a bombardamentelor asupra teritoriului R.D. Vietnam.** Raidurile aviaţiei americane, a declarat senatorul, contravin intereselor naţionale ale S.U.A. şi reprezintă o dovadă a eşecului politicii de „vietnamizare" Edmund Muskie a cerut, de asemenea, preşedintelui S.U.A. să stabilească o dată a retragerii trupelor americane din Indochina

INSTALAREA NOULUI PREŞEDINTE AL ITALIEI

Mesajul lui Giovanni Leone

ROMA 29. — Corespondentul Agerpres, N. Puicea, transmite: Miercuri a avut loc instalarea oficială a noului preşedinte al Italiei, Giovanni Leone, ales de către Parlament la 24 decembrie.

Însoţit de preşedinţii Camerei Deputaţilor şi Senatului, şeful statului s-a prezentat în faţa Parlamentului reunit în şedinţă solemnă la Palazzo Montecitorio (sediul Camerei Deputaţilor), pentru a depune jurămîntul. Rostirea formulei „Jur să fiu credincios Republicii şi să respect Constituţia" — salutată cu aplauze de către parlamentari, precum şi prin 101 lovituri de tun, trase la interval de 30 de secunde — a marcat momentul asumării funcţiei şi prerogativelor de preşedinte al Republicii de către Giovanni Leone. El a dat apoi citire unui mesaj prezidenţial în cadrul căruia a trecut în revistă principiile care stau la baza activităţii statului italian. Aducînd un omagiu Parlamentului, preşedintele a solicitat coordonarea eforturilor tuturor forţelor politice şi sociale pentru a se înfrunta cu succes problemele cărora trebuie să le facă faţă Italia în prezent şi în viitorul imediat. „Preşedintele, a spus vorbitorul, va căuta în Constituţia Republicii, la fel ca şi celelalte instituţii, răspuns la gravele probleme, la preocupările şi incertitudinile ce frămîntă societatea italiană". Cauzele acestei situaţii de incertitudine, a arătat preşedintele, pot fi înlăturate şi aceasta este sarcina fundamentală pe care sînt chemate să o îndeplinească partidele politice şi, în cadrul lor, marile organizaţii sociale.

Noul preşedinte a declarat apoi că pentru realizarea unei convieţuiri internaţionale în armonie este necesară căutarea păcii, în direcţia căreia Italia acţionează cu răbdare pentru realizarea unei conferinţe pentru securitate şi cooperare în Europa — la care să participe, pe lîngă Statele Unite şi Canada, toate statele europene interesate, în scopul atingerii condiţiilor menite să asigure o mai fructuoasă convieţuire şi o colaborare mai eficace între toate popoarele europene, cu garantarea şi respectarea independenţei şi libertăţii tuturor naţiunilor.

După depunerea jurămîntului şi citirea mesajului, preşedintele Leone a plecat la palatul Quirinale, sediul Preşedinţiei Republicii. Aici a avut loc ultima fază a preluării funcţiei şi prerogativelor prezidenţiale: fostul preşedinte Saragat a predat, în cadrul unei scurte ceremonii, înalta răspundere de şef al statului preşedintelui Leone.

În legătură cu încercările marionetelor de la Seul de a legaliza „starea de urgenţă"

DECLARAŢIA M.A.E. AL R. P. D. COREENE

PHENIAN 29 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene a dat publicităţii o declaraţie în care se arată că aşa-zisa „lege cu privire la măsuri speciale pentru securitatea naţională" şi „împuternicirile excepţionale" acordate dictatorului sud-coreean Pak Cijan Hi constituie o provocare la adresa întregului popor coreean, care se pronunţă împotriva dominaţiei imperialismului american şi a marionetelor lui, pentru retragerea din Coreea de Sud a trupelor S.U.A., pentru reunificarea paşnică a patriei.

Poporul coreean — subliniază declaraţia — condamnă sever acţiunile clicii lui Pak Cijan Hi, care intensifică abuzurile şi represiunile şi încearcă să legalizeze „starea de urgenţă" din Coreea de Sud.

PHENIAN 29 (Agerpres). — Agenţia A.C.T.C. informează că la Panmunjon a avut loc o nouă întîlnire a secretarilor celor două părţi în Comisia militară de armistiţiu în Coreea. Reprezentantul R.P.D. Coreene a protestat împotriva recentelor acte comise de imperialiştii S.U.A. şi de administraţia lui Pak Cijan Hi în zona de armistiţiu şi la cartierul general al Comisiei, care au împiedicat buna desfăşurare a activităţii personalului R.P.D. Coreene. În perioada 29 noiembrie—25 decembrie, a arătat reprezentantul R.P.D. Coreene, în zona de armistiţiu au fost introduse ilegal diferite tipuri de arme automate, precum şi vehicule militare şi personal combatant. Toate acestea, a adăugat el, demonstrează că partea americană încearcă, în mod deliberat, să împiedice progresul convorbirilor dintre reprezentanţii societăţilor de Cruce Roşie din R.P.D. Coreeană şi din Coreea de Sud, să mărească tensiunea în zona demilitarizată. Reprezentantul R.P.D. Coreene a cerut să se pună capăt acestor noi manevre.

DECLARAŢIA COMUNĂ BULGARO-VIETNAMEZĂ

HANOI 29 (Agerpres). — După cum s-a mai anunţat, în urma vizitei oficiale în R. D. Vietnam a unei delegaţii de partid şi guvernamentale bulgare, la Hanoi a fost semnată o declaraţie comună de către prim-miniştrii celor două ţări, Fam Van Dong şi Stanko Todorov.

Declaraţia arată că poporul vietnamez este hotărît să-şi continue şi să-şi intensifice lupta pînă la victoria deplină pentru eliberarea sudului, apărarea şi construirea nordului socialist, unificarea paşnică a ţării. În această luptă — se spune în declaraţie — poporul vietnamez se bucură de un sprijin puternic, multilateral şi efectiv, de ajutorul frăţesc al ţărilor socialiste, de solidaritatea deplină a tuturor forţelor antiimperialiste şi iubitoare de pace. Propunerile în şapte puncte ale Guvernului Revoluţionar Provizoriu al Republicii Vietnamului de Sud privind reglementarea problemei vietnameze constituie o bază reală, deoarece conţin două cereri importante: retragerea totală şi necondiţionată din Vietnamul de Sud a tuturor trupelor şi respectarea dreptului poporului vietnamez la autodeterminare. Declaraţia subliniază hotărîrea P.C.B. şi a guvernului bulgar de a continua să acorde ajutor multilateral poporului vietnamez.

Miting la Hanoi cu prilejul vizitei delegaţiei P. C. Francez

HANOI 29 (Agerpres). — La Hanoi a avut loc un miting cu prilejul vizitei în R.D. Vietnam a delegaţiei Partidului Comunist Francez în frunte cu René Piquet, membru al Biroului Politic, secretar al C.C al P.C.F.

Mitingul a fost deschis de Le Duan, prim-secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, care a reliefat prietenia şi solidaritatea militantă care leagă, de peste 50 de ani, cele două partide.

Luînd apoi cuvîntul, Nguyen Van Tran, secretar al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, şi conducătorul delegaţiei franceze, René Piquet, au evidenţiat solidaritatea dintre cele două partide şi popoare.

KIEV

Manifestare consacrată Zilei republicii

MOSCOVA 29 (Agerpres). — Cu prilejul celei de-a 24-a aniversări a proclamării republicii, la Kiev a avut loc o şedinţă festivă la sediul Asociaţiei de prietenie şi relaţii culturale cu ţările străine. Au participat V. M. Dmitruk, preşedinta Asociaţiei republicane de prietenie şi relaţii culturale cu ţările străine, V. M. Terleţki, preşedintele filialei republicane a Asociaţiei de prietenie sovieto-române, membri ai conducerii şi activişti ai asociaţiei, reprezentanţi ai vieţii publice din capitala Ucrainei.

Au fost, de asemenea, prezenţi Alexandru Ungur, consulul general al României la Kiev, şi membri ai consulatului.

Despre a 24-a aniversare a republicii au vorbit prof. univ. I. P. Starovoitenko şi Alexandru Ungur.

BOLIVIA

Numirea unui nou guvern

LA PAZ 29 (Agerpres). — La numai patru luni după preluarea puterii în urma loviturii de stat care l-a iniţiat pe fostul preşedinte Juan José Torres, preşedintele bolivian, Hugo Banzer, a renunţat la primul său cabinet şi a numit un nou guvern. Deşi, oficial, ministrul informaţiilor, Hugo Gonzalez Rioja, care a făcut cunoscută demisia colectivă a vechiului cabinet, afirma că această schimbare nu ar avea o semnificaţie politică, anunţarea componenţei noului guvern a produs surpriză în cercurile politice din La Paz, deoarece preşedintele a renunţat la serviciile fostului ministru de interne, colonelul Andres Selich — considerat „omul forte" al regimului şi care a jucat un rol principal în lovitura de stat militară din august.

Înlocuirea fostului ministru de interne, ca şi numirea altor lideri militari în noul guvern sînt apreciate ca reflectînd încercarea preşedintelui de a aplana neînţelegerea dintre aripa ultrareacţionară din armată şi cele două grupări politice de dreapta care sprijină actualul regim.

Comunicat sovieto-cubanez după vizita preşedintelui Dorticos în U. R. S. S.

MOSCOVA 29 (Agerpres). — Agenţia T.A.S.S. a transmis comunicatul dat publicităţii la încheierea vizitei lui Osvaldo Dorticos Torrado, membru al Biroului Politic şi al Secretariatului C.C. al P.C. din Cuba, preşedintele Republicii Cuba, în Uniunea Sovietică. În cursul convorbirilor avute cu Alexei Kosighin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., arată comunicatul, părţile au relevat cu satisfacţie avîntul continuu al mişcării de eliberare naţională din America Latină; popoarele sovietic şi cubanez urmăresc cu simpatie transformările social-economice progresiste din Chile şi Peru îndreptate spre consolidarea independenţei politice şi economice, precum şi lupta poporului panamez pentru apărarea suveranităţii sale. Comunicatul relevă că recenta vizită făcută de Fidel Castro în Chile, Peru şi Ecuador contribuie la zădărnicirea politicii imperialiste de izolare a Cubei pe continentul american şi la consolidarea poziţiei ei pe plan internaţional.

Partea sovietică a condamnat recentele ameninţări agresive ale imperialismului împotriva Cubei şi şi-a exprimat solidaritatea cu acţiunile juste şi curajoase întreprinse de poporul Cubei. Părţile au relevat dezvoltarea cu succes a colaborării economice şi tehnico-ştiinţifice dintre U.R.S.S. şi Republica Cuba. Ele şi-au reafirmat năzuinţa de a întări şi de a dezvolta şi pe viitor prin toate mijloacele legăturile economice sovieto-cubane.

Părţile şi-au reafirmat dorinţa de a spori volumul livrărilor de mărfuri sovietice şi cubane ţinînd seama de necesităţile urgente ale economiei naţionale din cele două ţări.

O cuvîntare a preşedintelui Anwar Sadat

CAIRO 29 (Agerpres) — După cum s-a mai anunţat, la Cairo a avut loc o reuniune comună a Comitetului Central al Uniunii Socialiste Arabe şi a Adunării Poporului din Republica Arabă Egipt, prezidată de preşedintele Anwar Sadat. Potrivit agenţiei MEN, şeful statului egiptean a rostit un discurs în care s-a referit la situaţia politică şi militară din Republica Arabă Egipt. „Noi, a subliniat preşedintele Anwar Sadat, am adoptat, într-adevăr, hotărîrea că anul 1971 trebuie să fie determinant" în vederea eliberării teritoriilor arabe ocupate, „că trebuie să ne mobilizăm toate forţele în numele eliberării acestor teritorii. Această hotărîre a fost aprobată în cadrul şedinţei Comitetului Central al U.S.A.".

În continuare, şeful statului egiptean a arătat că „pentru noi toţi trebuie să fie clar că lupta pentru eliberare nu este o luptă uşoară sau scurtă, ceva în genul unui război fulger. Lupta pentru eliberare, a spus el, este o luptă îndelungată şi dură" Preşedintele Sadat a relevat că hotărîrea adoptată de U.S.A. „nu înseamnă încetarea luptei politice, deoarece aceasta ar paraliza o parte din forţele noastre. Noi vom continua să desfăşurăm o luptă politică, în diferite domenii şi vom lăsa deschisă uşa oricăror contacte. În acelaşi timp, noi nu vom face nici un compromis şi nu vom ceda nici o porţiune din teritoriul ocupat, nici din teritoriul egiptean, nici din teritoriile ţărilor arabe".

ÎNCHEIEREA CONVORBIRILOR NIXON — BRANDT

KEY BISKAYNE 29 (Agerpres). — Convorbirile, purtate timp de două zile la Key Biskayne (Florida), între preşedintele Nixon şi cancelarul Willy Brandt au luat sfîrşit miercuri după-amiază. Comunicatul comun dat publicităţii arată că preşedintele Nixon şi cancelarul Brandt au trecut în revistă evenimentele internaţionale care au intervenit de la ultima lor întîlnire.

Principalele aspecte discutate au fost cooperarea occidentală în domeniul politic şi monetar, politica S.U.A. şi R.F.G. în cadrul N.A.T.O.

agenţiile de presă transmit:

Guvernul R. P. Chineze şi guvernul S.U.A. au stabilit, de comun acord, ca o misiune pregătitoare, condusă de Alexander M. Haig, asistent adjunct al preşedintelui S.U.A. în problemele securităţii naţionale, să efectueze o vizită la Pekin, cu începere de la 3 ianuarie 1972, în vederea realizării unor aranjamente de ordin tehnic legate de vizita preşedintelui Nixon în China, anunţă agenţia China Nouă.

Mii de studenţi chilieni, aflaţi în vacanţă, au fost mobilizaţi la acţiuni de muncă voluntară pe diferite şantiere în construcţie sau la stringerea recoltei. După cum anunţă Federaţia studenţilor chilieni, în vacanţa de vară din acest an (în emisfera sudică acum este vară — nr.) au fost deschise şantiere ale elevilor şi studenţilor în vederea valorificării unor terenuri din deşertul Atacama, construirii unui dig în provincia Aconcagua şi amenajării de drumuri în sudul ţării.

Colaborare între întreprinderi poloneze şi vest-germane. „Zycie Warszawy" anunţă că Întreprinderea poloneză de comerţ exterior „Polservice" a semnat, recent, un contract cu cunoscuta firmă vest-germană „Deuesterloch Gmbh", specializată în maşini miniere, prin care a vindut licenţa pentru producerea de scripeţi automaţi de protecţie a maşinilor grele, care excavează în abataje, în galerii înguste şi înclinate. Ziarul informează, totodată, că anterior, „Polservice" a vîndut firmei vest-germane „Stahlwerk ergste", din Dusseldorf, o instalaţie pentru filarea sîrmei sub o presiune ajungînd pînă la 18 000 atmosfere.

Delegaţia guvernamentală panameză, condusă de Jorge Illuecas, consilier juridic la Ministerul Afacerilor Externe, s-a întors la Ciudad de Panama, după o scurtă vizită în capitala Cubei, informează agenţia Prensa Latina. Delegaţia panameză a sosit în Cuba după ce premierul Fidel Castro a declarat că „guvernul Cubei este hotărît să pună la dispoziţia guvernului panamez toate informaţiile necesare în legătură cu navele pirat „Leyla" şi „Johny Express", care navigau sub pavilion panamez în apele teritoriale ale Cubei şi care se aflau în serviciul C.I.A. După cum se ştie, aceste nave au fost reţinute de autorităţile cubaneze. Jorge Illuecas a declarat că guvernul cubanez a făcut tot ceea ce era posibil pentru ducerea la bun sfîrşit a misiunii sale şi că acei membri ai echipajelor celor două nave care nu au avut nici o tangenţă cu activităţile provocatoare ale C.I.A. au fost eliberaţi.

Primarul oraşului New York, John Lindsay, şi-a anunţat în cadrul unei conferinţe de presă organizată la Miami, în Florida, candidatura la obţinerea investiturii Partidului democrat pentru alegerile prezidenţiale din S.U.A., programate să se desfăşoare la 7 noiembrie anul viitor.

Guvernul R.P.D. Coreene şi guvernul Republicii Libia au încheiat un acord referitor la stabilirea reciprocă de reprezentanţe comerciale în scopul dezvoltării relaţiilor economice şi comerciale între cele două ţări şi în vederea întăririi relaţiilor de prietenie între popoarele coreean şi libian, anunţă agenţia A.C.T.C.

A 68-a sesiune ordinară a Dietei japoneze a fost convocată miercuri. Spre deosebire de anii trecuţi, cînd în ajunul Anului Nou sesiunea era convocată doar oficial, iar lucrările erau amînate pînă spre sfîrşitul lunii ianuarie, de această dată inaugurarea a fost urmată de dezbateri asupra legilor de reglementare a realipirii Okinawei, rămase în suspensie după sesiunea extraordinară, încheiată luni.

Satelitul „Aureola" pe orbită

MOSCOVA 29 (Agerpres). — Agenţia T.A.S.S. anunţă că, potrivit programului de colaborare între U.R.S.S. şi Franţa în domeniul explorării şi folosirii spaţiului cosmic în scopuri paşnice, în Uniunea Sovietică a fost lansat satelitul artificial al Pămîntului „Aureola". Satelitul este destinat cercetării fenomenelor fizice în păturile superioare ale atmosferei la mari altitudini şi explorării naturii aurorelor boreale

La bordul satelitului sînt instalate aparate ştiinţifice pentru cercetarea spectrului protonilor şi electronilor într-un larg diapazon de energii, măsurarea intensităţii integrale a protonilor şi determinarea componenţei ionice a atmosferei.

Aparatele ştiinţifice şi programul experienţei au fost elaborate de specialişti sovietici şi francezi, în cadrul proiectului comun „Arcade".

Aparatele de la bordul satelitului funcţionează normal.

Evocări ale drumului de luptă şi victorii al P. C. din Chile

CORESPONDENŢA DIN SANTIAGO DE CHILE

Din viaţa partidelor comuniste şi muncitoreşti

Lîngă zidurile de piatră ce s-au ridicat ca nişte parapete uriaşe de-a lungul rîului Mapocho care traversează oraşul Santiago au apărut, zilele acestea schele improvizate. Se conturează, în imagini embrion, primele scene făcînd parte dintr-o uriaşă frescă murală ce va acoperi zidul pe o lungime de patru sute de metri. Din iniţiativa unui grup de tineri — printre care cunoscuţi artişti plastici — fresca va înfăţişa momentele cele mai importante din istoria Partidului Comunist din Chile, care, la 2 ianuarie 1972 aniversează 50 de ani de existenţă şi de luptă.

Comuniştii din Chile se pregătesc printr-o vie activitate politică pentru acest mare eveniment. Momente ale luptei proletariatului de la începutul secolului au fost evocate săptămîna trecută la Iquique, leagănul mişcării muncitoreşti din Chile. În ziua de 28 decembrie, în cadrul unei adunări festive, mai mulţi militanţi ai partidului au primit medalia „Emilio Recabarren" cea mai înaltă distincţie acordată de partidul comunist membrilor săi. Întîmpinarea aniversării prilejuieşte evocarea — în adunări publice în presă — a începuturilor organizării proletariatului chilian, a luptelor duse de clasa muncitoare împotriva exploatării capitaliste, împotriva opresiunii. Nu de mult am avut prilejul să asist la proiectarea unor imagini fotografice, luate la Iquique, în primii ani ai secolului nostru. Aici în minele de salpetru, ai căror proprietari acumulaseră, încă în acea perioadă, averi fabuloase, muncitorii îndurau formele cele mai crunte ale asupririi. Am văzut fotografiile unor muncitori, legaţi în lanţuri de butuci, în plină arşiţă a deşertului Atacama, pentru vina de a-şi fi exprimat nemulţumirea faţă de plata mizeră pe care o primeau. Plată care de fapt, nici nu se făcea în bani, ci în fişe, cu care lucrătorii erau obligaţi să cumpere din magazinele societăţii bucata de pîine amară.

În pofida cruntei izolări în care erau ţinuţi muncitorii de la minele de salpetru, ideile dreptăţii sociale, pentru care militau democraţi luminaţi ca Luis Emilio Recabarren — care avea să devină conducătorul primului partid muncitoresc din Chile — s-au răspîndit larg în masele muncitoreşti. În 1907 izbucneşte o mare grevă a muncitorilor de la minele de salpetru. Coloanele minerilor, întovărăşiţi de soţiile şi de copiii lor, se îndreptau spre oraşul Iquique, unde au innoptat în sălile de clasă ale şcolii „Santa Maria" care le-a oferit găzduire. Dimineaţa, somaţi cu mitraliere, au trebuit să iasă. Şi atunci a început tirul ucigător. Peste trei mii şase sute de bărbaţi, femei şi copii au fost măcelăriţi!

La 2 ianuarie se va deschide la Santiago muzeul Emilio Recabarren unde va fi expusă şi o fotografie, necunoscută pînă acum, înfăţişînd cîmpul din jurul şcolii acoperit de cadavrele celor ucişi după acest sălbatic masacru. Clasele exploatatoare au crezut — aşa se şi lăudau politicienii lor — că „s-a retezat arborele răzvrătirii". Dar după cinci ani de la acest măcel lua naştere, în aceeaşi localitate Iquique, primul partid al clasei muncitoare din Chile — „Partidul Muncitoresc Socialist" — care la congresul său din ianuarie 1922 s-a transformat în „Partidul Comunist din Chile". De atunci şi pînă astăzi comuniştii au străbătut, timp de o jumătate de secol, un glorios drum de lupte, în avangarda marilor bătălii de clasă pentru revendicările oamenilor muncii, pentru eliberarea naţională şi socială.

Partidul Comunist din Chile sărbătoreşte cea de-a 50-a aniversare a sa ca partid de guvernămînt, participant de frunte la profundele schimbări innoitoare care se desfăşoară în ţară, sub conducerea guvernului Unităţii Populare. În cuvîntarea rostită de Victor Diaz, secretar general adjunct al P.C. la mitingul de la Iquique se arăta că „acum, la împlinirea a 50 de ani de la înfiinţarea sa, partidul comunist, toate forţele Unităţii Populare, depun eforturi pentru îndeplinirea programului guvernului condus de tovarăşul Salvador Allende. Bilanţul anului, de cînd poporul chilian — pentru prima oară în istoria sa — se află la guvern, este, pe scară amplă, pozitiv. Transformările structurale se înfăptuiesc cu adevărat. Progresul revoluţionar a dat lovituri nimicitoare imperialismului, monopolurilor şi latifundiarilor. Recuperarea cuprului, a fierului, a salpetrului pentru patrimoniul naţional constituie o cucerire profund patriotică, marcînd anul 1971 ca o perioadă a începutului independenţei noastre depline".

Eugen POP

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poştale şi difuzorii din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. 40 360